

ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ,ΕΞΩΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΒΛΑΣΗ

e-book//Βλάση:Από το χθες στο σήμερα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

**ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ, ΕΞΩΚΛΗΣΙΑ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ**

Προλογικό Σημείωμα

Μια τυχαία αναζήτηση στην αποθήκη του σπιτιού του πατέρα μου, Αποστολόπουλου Τάσου διδάκτορα του Γενικού Τμήματος Δικαίου του Παντείου Πανεπιστημίου, με έφερε μπροστά σε μια μεγάλη έκπληξη. Ανάμεσα στα εκατοντάδες βιβλία, τους δεκάδες φακέλους, τα χιλιάδες έγγραφα ταξινομημένα και μη, τις κούτες με φωτογραφικό υλικό υπήρχαν και δυο κιβώτια ξύλινα χωρίς καμία ένδειξη. Από περιέργεια ανοίγω το ένα κιβώτιο και βρίσκομαι μπροστά σε ένα απίστευτο όγκο υλικού για το χωριό Βλάση από όπου κατάγεται η οικογένειά μου και για την ευρύτερη περιοχή. Έγγραφα και υλικό από την περίοδο των Ενετών, την Τουρκοκρατία, την επανάσταση του 1821, από τη συμμετοχή των κατοίκων στους βαλκανικούς πολέμους, στην εκστρατεία στη Μικρά Ασία, τον πόλεμο του 1940, την κατοχή και τον εμφύλιο. Στοιχεία και φωτογραφίες από τους κατοίκους και τις δραστηριότητες τους, από τη μετανάστευση, από τα κτίρια του χωριού και τις εκδηλώσεις των κατοίκων. Έγγραφα της Κοινότητας και αποφάσεις του Κοινοτικού Συμβουλίου, συνεντεύξεις κατοίκων που δεν είναι σήμερα στη ζωή και τόσα άλλα.

Δεν είμαι ιστορικός, ούτε ιστοριοδίφης. Οι σπουδές μου κινούνται σε άλλη κατεύθυνση. Όμως, προβληματίστηκα αν το υλικό αυτό έπρεπε να μείνει έτσι χωρίς δημοσιοποίηση ή να εκμεταλλευτώ τις δυνατότητες που δίνει σήμερα το διαδίκτυο και να προχωρήσω μέσα από ένα ηλεκτρονικό βιβλίο, τριών τουλάχιστον τόμων, στη δημοσιοποίηση αυτού του υλικού. Για έκδοση βιβλίου ούτε το σκέφτηκα γιατί το κόστος ήταν τεράστιο και σίγουρα αυτού του είδους των βιβλίων δεν παρουσιάσουν κανένα εμπορικό ενδιαφέρον ώστε να καλυφθεί μέρος του κόστους.

Αποφάσισα τη λύση του ηλεκτρονικού βιβλίου και ξεκίνησα....

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ, ΕΞΩΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

*Η εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση
(Σκίτσο Γιάννη Παπαλάμπρου)*

Οι πρώτες έγγραφες πηγές

Δεν υπάρχουν επίσημα στοιχεία που να μας πληροφορούν πότε και ποια εκκλησία πρωτοκτίστηκε στο Βλάση, ιδιαίτερα πριν εγκατασταθούν οι Αρκουδορεματίτες Κοτσοβολαίοι και Κακουραίοι. Μόνο μια έγκυρη και αναμφισβήτητη πηγή υπάρχει γι' αυτό το θέμα. Πρόκειται για έγγραφο από το αρχείο Grimmani του έτους 1689 (το έγγραφο αυτό στάλθηκε στον Γενικό Προβλεπτή του Μορέως και αναφέρεται στην κατάσταση των ναών του χωριού μας το διάστημα 1696-1700). Σύμφωνα με το έγγραφο αυτό στο Βλάση υπήρχαν δυο ναοί. Ο ναός της Παναγίας και ο ναός της Αγίας Παρασκευής που ήταν χτισμένος σε χωράφι 10 στρεμμάτων. Επίσης, στο Βλάση την ίδια περίοδο υπήρχαν άλλες τέσσερις εκκλησίες κατεστραμμένες.

Οι δυο ενορίες

Οι πρώτοι κάτοικοι του χωριού που κατέβηκαν από το χωριό Αρκουδόρεμα Αρκαδίας δημιούργησαν την ενορία της Κοίμησης της Θεοτόκου και έφτιαξαν την εκκλησία τους στο ψηλότερο μέρος. Αργότερα που κατέβηκαν στο Βλάση οι Μαστοραίοι από το χωριό Βαρυμπτόμπη Τριφυλίας οι πρώτοι δεν τους αποδέχτηκαν με ευχαρίστηση. Αυτοί έφτιαξαν τα σπίτια τους περιμετρικά του χωριού προς την περιοχή Βλασόχουνη και δημιούργησαν την ενορία της Αγίας Παρασκευής επισκευάζοντας παλαιότερο ναό που υπήρχε στη νότια πλευρά του χωριού στην περιοχή της Βρύσης. Πάντως πριν από τον ερχομό των Αρκουδορεματιτών στο Βλάση υπήρχε μικρή εκκλησούλα με το όνομα της Παναγίας και πριν τον ερχομό των Μαστοραίων υπήρχε εκκλησούλα με το όνομα Αγία Παρασκευή.

*Ο ναός της Κοίμησης της
Θεοτόκου στη σημερινή του
μορφή (2018)*

Ο ναός
της Αγίας
Παρασκευής
όπως είναι
σήμερα
(2018)

**Το όνομα της πρώτης
εκκλησίας**

Δυο απόψεις υπάρχουν για το θέμα της ονομασίας της εκκλησίας Κοίμησης της Θεοτόκου. Η πρώτη άποψη ισχυρίζεται ότι οι Αρκουδορεματίτες όταν εγκαταστάθηκαν στο Βλάση έδωσαν το όνομα της εκκλησίας που είχαν και στο χωριό τους από όπου έφυγαν. Την εκκλησία την έλεγαν στο Αρκουδόρεμα Κοίμηση της Θεοτόκου γι' αυτό και στο Βλάση την εκκλησία την ονόμασαν Κοίμηση της Θεοτόκου. Μάλιστα για να θυμούνται το χωριό Αρκουδόρεμα από όπου βίαια τους είχαν διώξει οι Τούρκοι μια από τις βρύσες στην περιφέρεια του χωριού Βλάση την ονόμασαν Αρκουδόβρυση. Η δεύτερη άποψη ισχυρίζεται ότι οι πρώτοι κάτοικοι και ιδιαίτερα η οικογένεια Ζάκη είχε πρωτοστατήσει στο κτίσιμο μιας πολλή μικρής εκκλησούλας που την έλεγαν Παναγία (είναι αυτή πιθανόν που συναντάμε στο αρχείο Grimmani του 1689) και όταν κατέβηκαν στο Βλάση οι Αρκουδορεματίτες κατά την περίοδο της δεύτερης Τουρκοκρατίας στην Πελοπόννησο δηλαδή μετά το 1715 έχτισαν μεγαλύτερη εκκλησία εκεί που βρισκόταν η παλιά και την μετονόμασαν από Παναγία σε Κοίμηση της Θεοτόκου.

Η εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Αρκουδόρεμα χτισμένη το 1719

Η πρώτη εκκλησία καταστρέφεται από κεραυνό το 1936

Επίσκεψη Βλασαίων στο Αρκουδόρεμα Αρκαδίας στον ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου (13 Ιουλίου 2003)

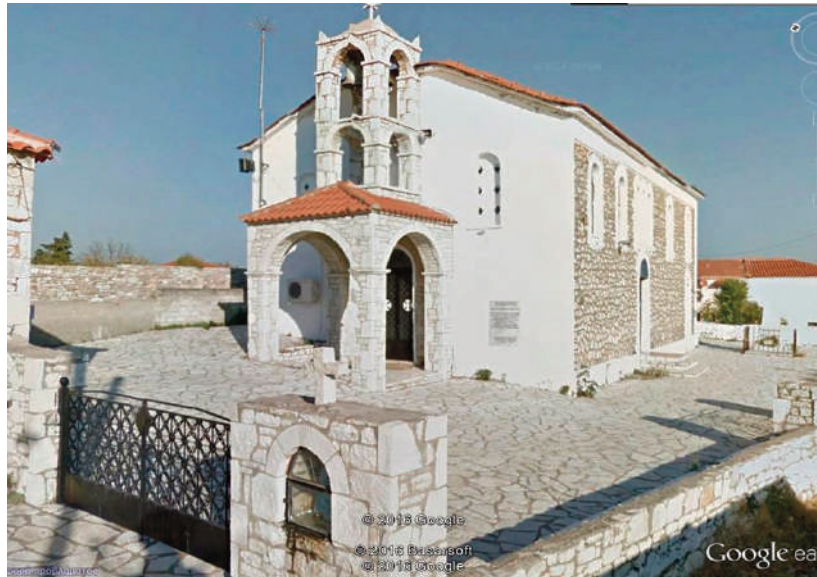
Όπως προαναφέραμε οι Αρκουδορεματίτες μόλις εγκαταστάθηκαν στο Βλάση έχτισαν τον ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου που δέσποζε στο υψηλότερο σημείο του χωριού. Η εκκλησία αυτή ήταν πολύ γραφική και είχε πολλές εικόνες βυζαντινής τεχνοτροπίας που ελάχιστες σώζονται ακόμη και σήμερα. Η εκκλησία αυτή είχε το καμπαναριό στο ανατολικό της μέρος αφού το χωριό ξεδιπλωνόταν νοτιοαριστερά της εκκλησίας. Το έτος 1937 έπεσε ένας κεραυνός και την κατέστρεψε. Να σημειωθεί την ώρα που έπεσε ο κεραυνός στην εκκλησία μέσα στον ναό βρισκόταν η Βασιλική Λυμπεροπούλου η οποία δεν έπαθε ούτε μια γρατζουνιά. Όλοι τότε στο Βλάση μίλησαν για θαύμα.

Η μοναδική φωτογραφία που σώζεται της εκκλησίας που καταστράφηκε από κεραυνό το 1936. Στη θέση της κατασκευάστηκε η σημερινή εκκλησία

**Η νεότερη εκκλησία της
Κοίμησης της Θεοτόκου**

Δuo χρόνια μετά την καταστροφή από κεραυνό της εκκλησίας της Κοίμησης της Θεοτόκου οι Βλασαίοι στην ίδια θέση κατασκεύασαν άλλη πετρόκτιστη εκκλησία. Η εκκλησία ολοκληρώθηκε το 1939 όταν εκκλησιαστικό συμβούλιο ήταν ο Μητρόπουλος Αναστάσιος και εφημέριος ο παπα-Ρότσος από το Μηλιώτι. Σημαντικό ρόλο στο χτίσιμο της εκκλησίας μετά την καταστροφή της από τον κεραυνό έπαιξε ο πρόεδρος της κοινότητας Αλέξανδρος Νέστορας του Νικολάου που είχε γεννηθεί το 1865, στο Βλάση. Ήταν δραστήριο και ικανό άτομο. Θεοσεβής και σεβαστός στους κατοίκους. Ήταν από τους πρωτεργάτες όταν το Βλάση αποδεκατιζόταν από τη θανατηφόρα γρίπη, το 1918, που αναζήτησε τη σωτηρία στην εικόνα του Αγίου Διονυσίου και μαζί με τον ιερέα του χωριού παπα-Ντούβαλη και άλλους Βλασαίους πήγαν στη Ζάκυνθο και έφεραν στο Βλάση την εικόνα του Αγίου. Επί προεδρίας του είχε πρωτοστατήσει για το κτίσιμο της εκκλησίας αλλά και του σχολείου και του ελαιοτριβείου που ιδιοκτησιακά ανήκαν και ανήκουν στον Ιερό Ναό. Ο ίδιος δώρισε, στο τέλος της ζωής του, στην εκκλησία ένα χωράφι που βρισκόταν στην τοποθεσία «Χούνη». Αυτός ο ναός υπάρχει ως σήμερα και είναι ένα από τα κοσμήματα του χωριού.

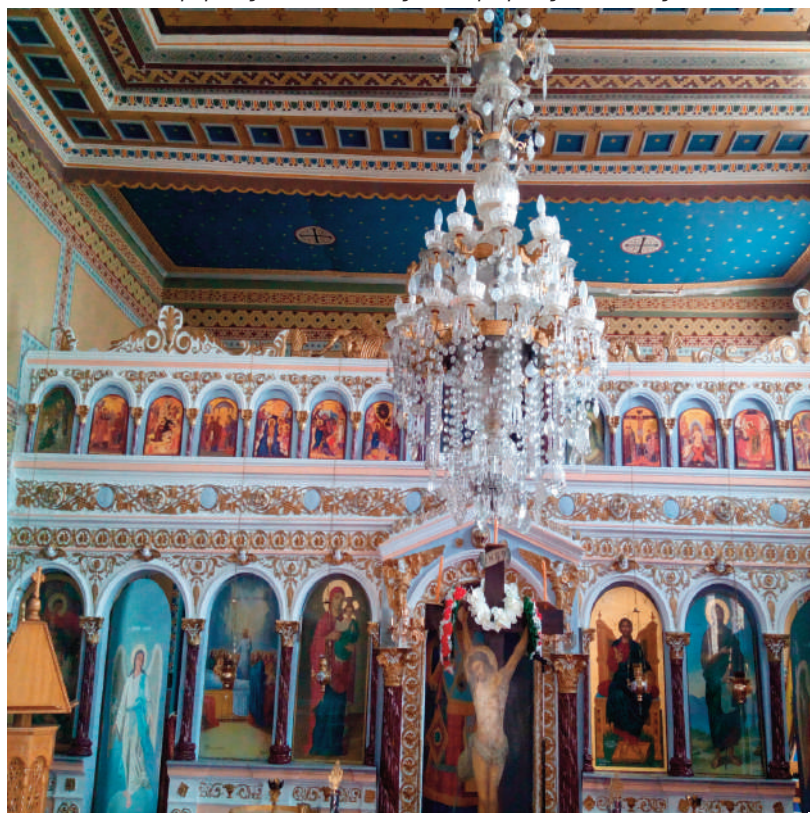
Η φωτογραφία της εκκλησίας είναι από το Google το 2016

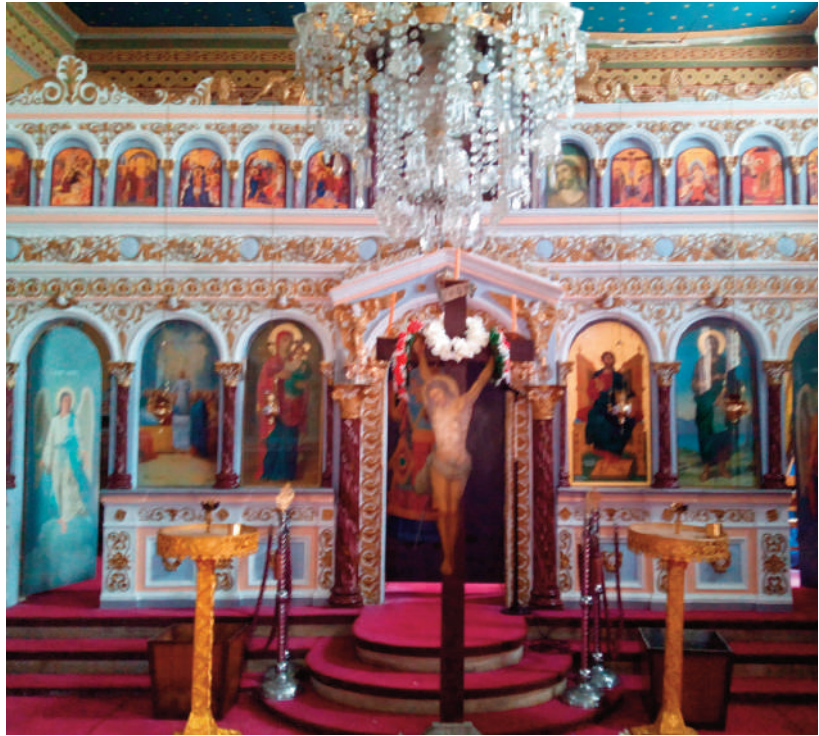
Η φωτογραφία είναι του έτους 2015

Από τον τρούλο της εκκλησίας όπου υπάρχει ο Παντοκράτωρ κρέμεται ένας μεγάλος πολυτελέστατος και επιβλητικός πολυέλαιος

Το τέμπλο του ναού της Κοίμησης της Θεοτόκου κατασκευασμένο από μάρμαρο και γύψο με ωραιότατες εικόνες δίνει μια επιβλητικότητα και μια λαμπρότητα στον ναό. Οι Βλασαίοι όταν κατασκεύασαν το νέον ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου στα ερείπια του ναού που κατέστρεψε ο κεραυνός θεώρησαν υποχρέωσή τους να κατασκευάσουν ένα τέμπλο που να ξεχωρίζει και να εκπέμπει ένα ξεχωριστό χρώμα

Ο νέος ναός της Κοίμησης της Θεοτόκου που ολοκληρώθηκε το 1939 ήταν ο καλύτερος της ευρύτερης περιοχής. Ο Πρόεδρος του χωριού Αλέξανδρος Νέσταρας μαζί με τον ιερέα Σπυρίδωνα Ρότσο και τους κατοίκους του χωριού ήταν οι συντελεστές του έργου

Η Αγία Τράπεζα και το εσωτερικό κοίλωμα του Ιερού. Κάθε γωνία του Ιερού Ναού της Κοίμησης της Θεοτόκου έχει κατασκευαστεί με ιδιαίτερη φροντίδα έτσι ώστε να ξεχωρίζει και να προκαλεί το δικό της δέος. Οι Βλασάιοι φρόντισαν με περρίσσεια αγάπη την εκκλησία τους ώστε ο φθοροποιός χρόνος να δυσκολευτεί να αφήσει το σημάδια του πάνω του

Στο ανατολικό ψαλτήρι διατηρείται μέχρι σήμερα μέρος από το πρώτα ξύλινα καθίσματα αφού τα περισσότερα αντικαταστάθηκαν λόγω φθοράς τα τελευταία χρόνια

Οι τοίχοι του ναού είναι γεμάτοι από αγιογραφίες. Κάθε οικογένεια του χωριού έχει δημιουργήσει με έξοδά της και από μια αγιογραφία που είναι προστάτης της οικογένειας

Στη δυτική είσοδο της εκκλησίας της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση τα τελευταία χρόνια έχει κατασκευαστεί η βρύση που βλέπουμε στη φωτογραφία

Έξω από την εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου και μπροστά από το Ηρώο Πεσόντων φωτογραφίζονται το 1962 οι Ζάκης Χρήστος του Γεωργίου, Κακούρης Νικόλαος του Κωνσταντίνου και Βασίλειος Κοτσόβολος του Ελευθερίου

Οι ιερείς που διακόνευσαν στον ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση

Μετά από την απελευθέρωση από τους Τούρκους το 1821 και έως το 2018 στο Βλάση διακόνευσαν οι παρακάτω ιερείς: Τσακαλόπουλος ή Τσάκαλης Παναγιώτης, Νικολόπουλος Αναστάσιος, Δούβαλης Αθανάσιος, Οικονομόπουλος Παύλος, Ρότσος Σπύρος, Ασημάκης Σπύρος, Καραμπάτος Βασίλης, Πρωτοπαπαδάκης Μιχάλης, Μαρινόπουλος Θεόδωρος. Ο Σύλλογος των Απανταχού Βλασαίων για να τιμήσει αυτούς τους ιερείς τοποθέτησε μαρμάρινη πλάκα με τα ονόματά τους, το 2011, στη δυτική είσοδο της εκκλησίας. Η αποκάλυψη της μαρμάρινης πλάκας έγινε από τον δήμαρχο Μεσσήνης Στάθη Αναστασόπουλο και την πρόεδρο του Συλλόγου των Απανταχού Βλασαίων Παναγιώτα Μαρινοπούλου.

Η αποκάλυψη της μαρμάρινης πλάκας από τον δήμαρχο Μεσσήνης Στάθη Αναστασόπουλο και την πρόεδρο του Συλλόγου των Απανταχού Βλασαίων Παναγιώτα Μαρινοπούλου με τα ονόματα των ιερών που διακόνευσαν τον Ιερό Ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου

1. Παπαδόπουλος Παναγιώτης ή Τσακαλόπουλος ή Τσάκαλης

Μετά την απελευθέρωση από τον τουρκικό ζυγό το Βλάση ευτύχησε να έχει για ιερέα μια από τις πιο ένδοξες μορφές που ανέδειξε ο εθνικοαπελευθερωτικός αγώνας. Τον παπα-Τσάκαλη ή Τσακαλόπουλο από το Κοντογόني. Το πραγματικό του όνομα ήταν Παναγιώτης Παπαδόπουλος. Η ζωή του, η δράση του και το έργο του παπα-Τσάκαλη πέρασε στην ιστορία και έγινε θρύλος. Με την έναρξη της επανάστασης του 1821 ο παπα-Τσάκαλης από το Κοντογόني πέρασε από το Οκταήχι στο καριοφίλι, από τον άμβωνα της εκκλησίας του χωριού του στις τάπιες του Νεόκαστρου. Δημιούργησε την πρώτη επαναστατική ομάδα στο βελανιδοσκεπασμένο Κουφιέρο που την αποτέλεσαν οι συγχωριανοί του: Πουλής Τσάκαλης, Κωνσταντής Φωτεινόπουλος, Δημήτρης Φίλος, Γιώργος Κατσούλας και άλλοι, που δυστυχώς στο πέρασμα του χρόνου δε διασώθηκαν τα ονόματά τους και έτρεξε να προσφέρει τις υπηρεσίες του στο σάλπισμα της πατρίδας. Έδωσε το "παρόν" με την ομάδα του στην πολιορκία των μεσσηνιακών φρουρών Πύλου και Μεθώνης. Απ' εκεί έτρεξε στην πολιορκία της Τρίπολης. Κατά την εκστρατεία του Δράμαλη στην Πελοπόννησο έγινε μπροστάρης του αγώνα στα Δερβενάκια. Ο παπα-Τσάκαλης ήταν φοβερά τολμηρός και ριψοκίνδυνος. Το μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας του το πρόσφερε στον αγώνα. Τέτοια ήταν η φήμη του παπα-Τσάκαλη που έφτασε και στ' αυτιά του Ιμπραήμ, ο οποίος μετά τη μάχη στο Μανιάκι έστειλε απόσπασμα για να καταστρέψει το σπίτι και την περιουσία του επαναστάτη παπά. Τον παπα-Τσάκαλη αυτά, όμως, δεν τον κλόνιζαν, αντίθετα τον δυνάμωναν και συνέχισε να στήνει ενέδρες με την ομάδα του στα αραβικά στρατεύματα. Ο παπα-Τσάκαλης έγινε δημοπρόκριτος και μέλος της τοπικής εφορίας, συνεχίζοντας την προσφορά του στην πατρίδα και μέσα απ' αυτούς τους θεσμούς. Μετά την απελευθέρωση ανέλαβε τις ενορίες στα χωριά Κοντογόني, Βλάση, Μηλιώτη και Μαργέλι. Την εποχή εκείνη πολλοί αγωνιστές έτρεξαν κοντά του για να τους υπογράψει βεβαιώσεις για την προσφορά και τη δράση τους στον μεγάλο αγώνα. Πέθανε ήρεμος και ευχαριστημένος από το έργο του το 1855, στο χωριό του, το Κοντογόني.

2. Νικολόπουλος Αναστάσιος

Τον παπα-Τσάκαλη διαδέχτηκε στην ενορία της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση ο ιερέας Αναστάσιος Νικολόπουλος. Καταγόταν και αυτός, όπως και ο παπα-Τσάκαλης από το Κοντογόني. Στο Βλάση τοποθετήθηκε ιερέας με απόσπαση από το χωριό Κοντογόني και παρέμεινε στη διακονία του Ιερού Ναού της Κοίμησης της Θεοτόκου για είκοσι δυο συναπτά έτη, από το 1860 μέχρι το 1882. Ο παπα-Αναστάσιος Νικολόπουλος υπήρξε διδάσκαλος των θείων αληθειών, με την παρουσία του τη σεμνή, με τη ζωή του την ολοκληρωμένη, με την ιεροπρεπή του εμφάνιση, με το κάθε τι που δίδασκε και παραδειγματιζε. Η ζωή του επιστολή γινωσκόμενη και αναγινωσκόμενη υπό πάντων. Ήταν το πρότυπο της μικρής κοινωνίας των χωριών μας σε μια δύσκολη αλλά ταυτόχρονα ιστορική περίοδο. Τον παπα-Αναστάση Νικολόπουλο αντικατέστησε ο παπα-Ντούβαλης.

3. Δούβαλης Αθανάσιος

Μια ευσεβή μορφή που συνέδεσε το όνομά του με το Βλάση ήταν και ο ιερέας Αθανάσιος Δούβαλης, απόγονος του ήρωα του 1821 και δημογέροντα του χωριού Κωνσταντίνου Ντούβαλη. Είχε γεννηθεί το 1853 και ήταν γιος του Παναγιώτη Δούβαλη. Έγινε ιερέας στην εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση το 1885 και παρέμεινε στην ενορία μέχρι το 1920. Το 1916 μετατέθηκε στην ενορία του

Αγίου Σπυρίδωνα στο Μηλιώτη αλλά μέχρι το 1920 εξυπηρετούσε και τα δυο χωριά. Το 1918 που έπεσε η μεγάλη γρίπη στο Βλάση και στα διπλανά χωριά ο παπα-Ντούβαλης μαζί με άλλους Βλασαίους πήγε στη Ζάκυνθο και έφερε στο Βλάση την εικόνα του Αγίου Διονυσίου. Επακολούθησαν ολονυκτίες και περιφορά της εικόνας στους δρόμους του χωριού προκειμένου να σωθούν οι Βλασαίοι από τη θανατηφόρα νόσο. Ο παπα-Ντούβαλης ήταν ο πρώτος Βλασαίος που γινόταν ιερέας. Το σπίτι του ήταν αυτό που μετέπειτα είχε ο Θεόδωρος Κοτσόβολος.

4. Οικονομόπουλος Παύλος

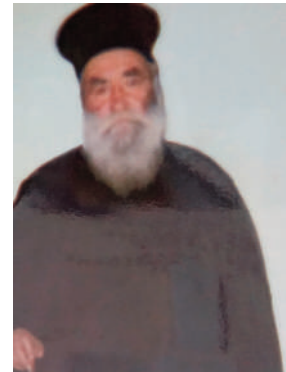
Η καταγωγή του ιερέα Παύλου Οικονομόπουλου ήταν από το χωριό Πελεκανάδα. Είχε γεννηθεί το 1895 και πέθανε το 1942. Ανέλαβε προσωρινά καθήκοντα ιερέα στο Βλάση την περίοδο 1920-1924. Ο πατέρας του ήταν ο ιερέας Αθανάσιος Ροζόπουλος πρωτοπρεσβύτερος και Οικονόμου εκ του Οφικκίου που πέθανε σε ηλικία 105 ετών (είχε γεννηθεί το 1800 και πέθανε το 1905). Ο τίτλος του Οικονόμου που είχε ο πατέρας του ήταν ο λόγος της αλλαγής του επιθέτου. Ο παπα-Οικονομό-

πουλος είχε κληρονομήσει από τον πατέρα του Άγια Λείψανα (αρχιερατικό εγκόλπιο) το οποίο φορούσε στους ασθενείς και διάβαζε ευχές των εξορκισμών του Μεγάλου Βασιλείου και του Ιωάννη Χρυσόστομου. Η φήμη του ότι θεραπεύει ασθενείς είχε ξεπεράσει τα όρια της Πελοποννήσου.

5. Ρότσος Σπυρίδων

Η καταγωγή του ήταν από το χωριό Μηλιώτη. Υπηρέτησε την ενορία της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση από το 1925 μέχρι το 1944. Ήταν ο εφημέριος που πρωτοστάτησε να κτιστεί η εκκλησία όταν αυτή το 1937 γκρεμίστηκε από κεραυνό. Ήταν αγαπητός σε όλο το εκκλησίασμα. Πέθανε σε ηλικία 90 χρονών και η ταφή του έγινε στη γενέτειρά του. Γιος του ήταν ο Πρωτοπρεσβύτερος Ηλίας Ρότσος που είχε γεννηθεί στο Μηλιώτη το 1934 και είχε χειροτονηθεί Διάκονος και Πρεσβύτερος το 1959 από τον τότε Μητροπολίτη Μεσσηνίας Χρυσόστομο Δασκαλάκη.

Η επιγραφή με το όνομα του ιερέα Σπυρίδωνα Ρότσου όπως είναι στον τάφο του στο Κοιμητήριο του χωριού Μηλιωτίου

6. Ασημάκης Σπυρίδων

Είναι ο δεύτερος ιερέας που είχε γεννηθεί στο Βλάση. Είχε γεννηθεί το 1912 και πέθανε στις 26 Αυγούστου το 1991. Υπήρξε πρόσωπο σεβάσμιο και αγαπητό από τους κατοίκους των χωριών μας. Για πολλά χρόνια υπήρξε και εφημέριος στο Κουρτάκι. Άφησε την τελευταίο του πνοή έξω από το εξωκλήσι του Αϊ-Γιάννη στο Βλάση και ενταφιάστηκε στο κοιμητήριο Άγιος Βλάσης.

7. Καραμπάτος Βασίλης

Η καταγωγή του ιερέα Καραμπάτου Βασιλείου ήταν από το χωριό Δρακονέρι Μεσσηνίας. Ανέλαβε εφημέριος στον Ιερό Ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση τον Αύγουστο του 1991 και παρέμεινε μέχρι τον Μάιο του 1992.

8. Πρωτοπαπαδάκης Μιχάλης

Ο ιερέας Πρωτοπαπαδάκης Μιχάλης αντικατέστησε στην ενορία της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση τον ιερέα Βασίλειο Καραμπάτο και έμεινε στη συγκεκριμένη ενορία μέχρι στις 4 Νοεμβρίου 1994.

9. Μαρινόπουλος Θεόδωρος

Ο Θεόδωρος Μαρινόπουλος του Σταύρου γεννήθηκε στο Βλάση το 1960. Ανέλαβε εφημέριος στις 5 Νοεμβρίου 1994 και συνεχίζει να ασκεί τα καθήκοντά του και μάλιστα με επιτυχία μέχρι και σήμερα. Είναι παντρεμένος με τη Γιάννα Σαχινίδη από την Πελεκανάδα και έχει δυο παιδιά τον Σταύρο και τη Βίκυ. Το 2018 ήταν, επίσης, εφημέριος και στις ενορίες Κουρτακίου και Μηλιωτίου

Οι διατελέσαντες ιεροψάλτες στην ενορία του χωριού Βλάση

Από το ψαλτήρι στο Βλάση. Ήταν το 1964. Κακούρης Νίκος, Κακούρης Γεώργιος, Αποστολόπουλος Μιχάλης, Ζάκης Χρήστος

Ο Γεώργιος Λαμπρόπουλος διατέλεσε ψάλτης και ιεροκήρυκας (1913-2008)

Για τα παλαιότερα χρόνια λίγα στοιχεία μπορέσαμε να συγκεντρώσουμε για τους ιεροψάλτες που πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους στον ιερό ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου και στα εξωκλήσια του χωριού. Τα τελευταία εβδομήντα χρόνια στο Βλάση συναντάμε τους ιεροψάλτες: Νέστορας Νικόλαος, Κακούρης Γεώργιος, Αποστολόπουλος Μι-

χάλης, Κακούρης Νικόλαος, Νέστορας Βασίλειος, Μοσχοβίτης Κωνσταντίνος.

Νέστορας Νικόλαος
(1902-1989)

Κακούρης Γεώργιος
(1927-2002)

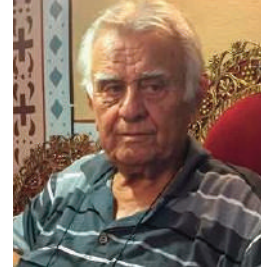
Αποστολόπουλος
Μιχάλης
(1928-2017)

Κακούρης Νικόλαος

Νέστορας Βασίλειος

Μοσχοβίτης
Κωνσταντίνος

Ο ιερέας Θεόδωρος Μαρινόπουλος με τον ψάλτη Μιχάλη Αποστολόπουλο και άλλους Βλασάιους

**Η θαυματουργός
εικόνα του Αγίου
Διονυσίου**

Στον Ιερό Ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου φυλάσσεται η θαυματουργός εικόνα του Αγίου Διονυσίου. Η εικόνα αυτή είναι άρρηκτα δεμένη με τη νεότερη ιστορία του χωριού. Συγκεκριμένα: Ήταν το έτος 1918 που η πατρίδα μας έδινε έναν υπέρτατο αγώνα για την απελευθέρωση και άλλων σκλαβωμένων ελληνικών εδαφών. Η νεολαία του

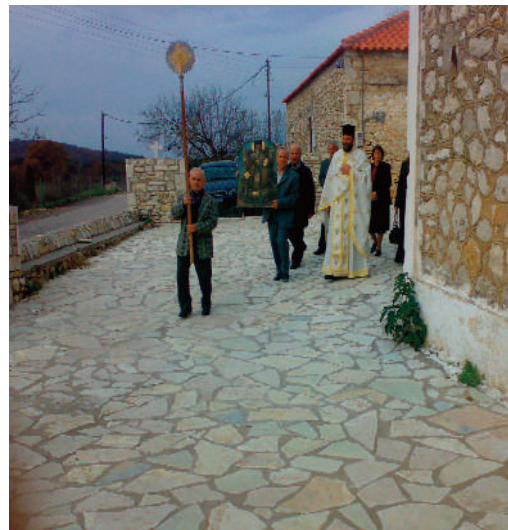
χωριού είχε φορέσει το χακί για πάνω από επτά χρόνια. Τότε ήταν που έπεσε το μεγάλο θανατικό στο χωριό. Το κακό αυτή τη φορά ονομαζόταν θανατηφόρα γρίπη. Η καμπάνα του χωριού καθημερινά χτυπούσε πένθιμα. Καθημερινά υπήρχε και ένας, τουλάχιστον, νεκρός. Το χωριό καθημερινά αποδεκατιζόταν. Με ανύπαρκτη την υγειονομική και νοσοκομειακή περίθαλψη, με αδυναμία της επιστήμης να παρέμβει ουσιαστικά η μόνη ελπίδα στράφηκε στον ουράνιο πατέρα. Το κακό δεν είχε σταματημό.

Ο ιερέας του χωριού μας ο παπα Ντούβαλης, απόγονος της ιστορικής οικογένειας του Κωνσταντίνου

Ντούβαλη, μαζί με τον πρόεδρο του χωριού τον ευσεβή Νέστορα Αλέξανδρο του Νικολάου πήραν τη μεγάλη απόφαση. Να μεταβεί μια μικρή ομάδα Βλασαίων στο νησί της Ζακύνθου και να φέρουν στο Βλάση την εικόνα του Αγίου Διονυσίου για να σταματήσει το κακό στο χωριό που δεν είχε προηγούμενο. Η μετάβαση στη Ζάκυνθο με άλογα δεν ήταν μια εύκολη υπόθεση. Η πίστη, όμως, στον Θεό ήταν πάνω και πέρα από ανθρώπινες ταλαιπωρίες, δυσκολίες και θυσίες. Μετά από αρκετές μέρες επέστρεψαν στο Βλάση κρατώντας με ευλάβεια τη θαυματουργό εικόνα του Αγίου Διονυσίου. Επακολούθησε με μεγαλοπρέπεια ολονύχτια δέηση και λιτανεία στους δρόμους και στα σοκάκια του χωριού. Η πίστη ελάττωσε το κακό, η πίστη έσωσε το χωριό από τον αφανι-

Η θαυματουργός εικόνα του Αγίου Διονυσίου στο Βλάση στην κατάσταση που ήταν το 1993

Από την περιφορά της εικόνας του Αγίου Διονυσίου γύρω από τον ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου. Το εξαπτέρυγο κρατά ο Δημήτριος Κακούρης του Κωνσταντίνου, την εικόνα του Αγίου Διονυσίου ο Ηλίας Κακούρης του Αντωνίου ενώ ψέλνει ο παπα-Θόδωρος Μαρινόπουλος συνοδευόμενος από κατοίκους του χωριού. Ήταν το 2010

**Το ηρώο πεσόντων στο
προαύλιο της εκκλησίας**

σμό. Από τότε οι Βλασαίοι τιμούν το γεγονός με περιφορά της εικόνας του Αγίου Διονυσίου και φέρουν στη μνήμη τους τη σωτηρία του χωριού από τον ιό της γρίπης. Τέλος, αξίζει να σημειωθεί ότι η θαυματουργός εικόνα του Αγίου Διονυσίου είναι ζωγραφισμένη πάνω σε λαμαρίνα. Ο φθοροποιός χρόνος έχει αφήσει για καλά τα σημάδια του πάνω της.

Στον προαύλιο χώρο του Ιερού Ναού της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση βρίσκεται το Ηρώο Πεσόντων που κατασκευάστηκε το 1930 από τον τότε πρόεδρο της κοινότητας Βλάση Ευστάθιο Λυμπερόπουλο. Ο γιος του Ευστάθιου Λυμπερόπουλου, Απόστολος Λυμπερόπουλος που κατοικεί στην Αθήνα ανακαίνισε το Ηρώο Πεσόντων με δικά του έξοδα το 2007. Πάνω στο ηρώο είναι χαραγμένα τα ονόματα των παρακάτω

Ο Πρόεδρος Ευστάθιος Λυμπερόπουλος που επί προεδρία του κατασκευάστηκε το ηρώο το 1930

ηρώων: Ζάκη Παναγιώτη του Δημητρίου, Μυλωνά Σταύρου του Χαράλαμπου, Φουρτούνη Κ. Στυλιανού, Κακούρη Γ. Δημήτρη, Κοτσόβολου Δημ. Παναγιώτη, Κοτσόβολου Ιωαν. Χαράλαμπου, Λυμπερόπουλου Π. Ιωάννη, Λυμπερόπουλου Απ. Γιώργου και Ασημάκη Αθανάσιου.

Ο Απόστολος Λυμπερόπουλος ανακαίνισε το 2007 το ηρώο πεσόντων που είχε φτιάξει ο πατέρας του

Το Ηρώο Πεσόντων πριν από την ανακαίνιση του 2007 που έγινε με δαπάνες του Απόστολου Λυμπερόπουλου γιου του Ευστάθιου Λυμπερόπουλου που το κατασκεύασε το 1930

Η Ευγενία Μάστορα του Στυλιανού μαθήτρια τότε του Δημοτικού σχολείου Βλάση καταθέτει στεφάνι στο Ηρώο Πεσόντων που βρίσκεται στο προαύλιο του ναού του χωριού Βλάση το έτος 1968

. Μπορεί ο πληθυσμός του χωριού να μειώθηκε σημαντικά. Αλλά και οι ελάχιστοι κάτοικοι του χωριού καταθέτουν κάθε εθνική επέτειο στεφάνι στο μνημείο των Πεσόντων Ηρώων. Η φωτογραφία είναι του 2014

Ο Γιάννης Λεντούδης καταθέτει στεφάνι στο Ηρώο Πεσόντων στο Βλάση εκ μέρους του Δήμου Μεσσήνης το 2015. Το στεφάνι το δίνει στον Πρόεδρο Γιάννη Λεντούδη ο Γιώργος Βοβολής, εγγόνι του Περικλή Κακούρη

Ανάπλαση του προαύλιου χώρου του ναού

Το 2005 ολοκληρώθηκε η ανάπλαση του προαύλιου χώρου της εκκλησίας του Ιερού Ναού της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση. Ένα έργο που άλλαξε την όψη ολόκληρης της περιοχής αφού εκτός από την πλακόστρωση της εκκλησίας πλακοστρώθηκε και ο προαύλιος χώρος του ελαιοτριβείου που είναι συνέχεια της εκκλησίας και ιδιοκτησιακά ανήκει σε αυτήν. Το έργο έγινε από τον δήμο ο οποίος χρηματοδοτήθηκε για τον σκοπό αυτό από το Υπουργείο Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης στο οποίο υπουργός ήταν ο συμπατριώτης μας από την Πελεκανάδα Προκόπης Παυλόπουλος ο οποίος αργότερα έγινε και Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Από τις εργασίες πλακόστρωσης του προαύλιου χώρου της εκκλησίας της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση το 2005

Ολοκλήρωση της πλακόστρωσης του προαύλιου χώρου της εκκλησίας

Τα παιδιά του χωριού παίζουν μονότερμα στο προαύλιο της εκκλησίας

Το καμπαναριό του ναού

Ο ναός της Κοίμησης της Θεοτόκου που κατασκευάστηκε το 1939 στερείτο καμπαναριού. Είχε μόνο δυο καμπάνες στηριγμένες στον τοίχο. Τον Αύγουστο του 2003 το εκκλησιαστικό συμβούλιο αποφάσισε να κατασκευάσει στο δυτικό μέρος της εκκλησίας ένα πέτρινο καμπαναριό με καμπάνες που θα χτυπούσαν με ηλεκτρικό ρεύμα. Έτσι κατασκευάστηκε το καμπαναριό. Επειδή το χωριό είναι ανατολικά της εκκλησίας και δύσκολα ακουγόταν η καμπάνα σε όλα τα σπίτια του χωριού οι κάτοικοι κατασκεύασαν μια σιδηροκατασκευή με μια δεύτερη καμπάνα στο ανατολικό μέρος

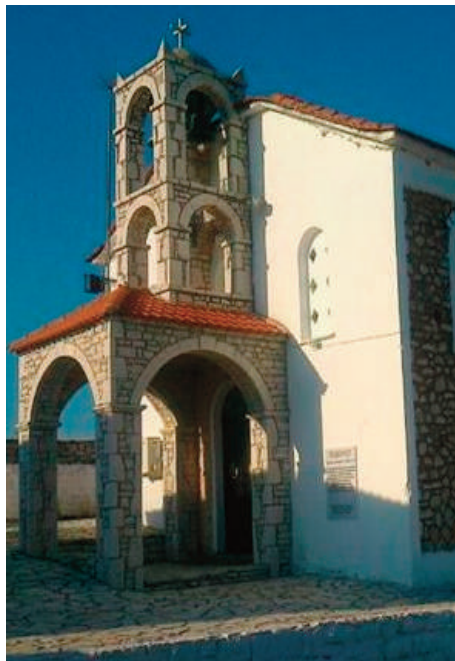

Ο Δημήτρης Κακούρης χτυπά την καμπάνα του ναού πριν κατασκευαστεί το καμπαναριό

της εκκλησίας. Να σημειωθεί ότι όταν λειτουργούσε το σχολείο πρωί και απόγευμα και δεν υπήρχαν ρολόγια ένας μαθητής χτυπούσε την καμπάνα για να πάνε οι μαθητές στο σχολείο. Επίσης, την καμπάνα χτυπούσαν πέρα από χαρές και λύπες των κατοίκων του χωριού και όταν υπήρχε πυρκαγιά για να κινητοποιηθούν οι κάτοικοι καθώς και σε διάφορα έθιμα όπως οι καρναβαλικές εκδηλώσεις.

Τον Αύγουστο του 2003 το εκκλησιαστικό συμβούλιο αποφάσισε και κατασκεύασε στο δυτικό μέρος της εκκλησίας ένα πέτρινο καμπαναριό

Το καμπαναριό στην τελική του μορφή. Μάλιστα δίπλα στο καμπαναριό για να αποφύγουν πιθανό χτύπημα κεραυνού όπως αυτό του 1936 κατασκεύασαν και ένα αλεξικέραυνο

**Η επίσκεψη στο Βλάση
του Μητροπολίτη
Μεσσηνίας
Χρυσόστομου
Δασκαλάκη**

Τα εκκλησιαστικά συμβούλια και οι ιερείς που διακόνευσαν τον Ιερό Ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου δεν κρατούσαν αρχείο με τις επισκέψεις των Μητροπολιτών Μεσσηνίας στο Βλάση. Γνωρίζουμε, όμως, από μια παλιά φωτογραφία και κάποιες μαρτυρίες γερόντων ότι το 1956 επισκέφτηκε την εκκλησία ο Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ.κ. Χρυσόστομος Δασκαλάκης μέσα σε ένα πανηγυρικό κλίμα αφού οι Βλασαίοι του επιφύλαξαν θερμή υποδοχή.

Ήταν το 1953. Ο τότε Μητροπολίτης Μεσσηνίας Χρυσόστομος Δασκαλάκης επισκέφτηκε το Βλάση και μετά τη θεία λειτουργία στον Ιερό Ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου φωτογραφίζεται με Βλασαίους στα σκαλοπάτια του ναού. (Απ' αριστερά: Ερμιόνη Κακούρη, Τάκης Κακούρης, Κώστας Κοτσόβολος, Θεόδωρος Μάστορας, Μητροπολίτης Μεσσηνίας Χρυσόστομος Δασκαλάκης, Ιερέας Σπύρος Ρότσος, Δημήτρης Κακούρης, Ιερέας Βασίλειος Ασημάκης, Ιερέας Σπυρίδων Ασημάκης, Στάθης Αποστολόπουλος, Νικόλαος Κακούρης, Γιάννης Μπάρκας, Τάσος Μητρόπουλος, Αντώνης Τσάκαλης, Γιώργος Κοτσόβολος, Διονύσης Αποστολόπουλος

**Επίσκεψη Μητροπολίτη
Μεσσηνίας και Μητρο-
πολίτη Πατρών στο
Βλάση**

Στις 13 Αυγούστου 2011 ο Σύλλογος των Απανταχού Βλασαίων διοργάνωσε με την αρωγή και του δήμου Μεσσήνης, εκδήλωση, στο Βλάση με θέμα «Οι Βλασαίοι στο διάβα του χρόνου». Στην αρχή τελέστηκε στον Ιερό ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου Βλάση Ακολουθία του Παρακλητικού Κανόνα χοροστατούντων των Μητροπολιτών Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου και Μεσσηνίας κ.κ. Χρυσόστομου. Ακολούθησε κήρυγμα από τον Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Πατρών και καλωσόρισμα αυτού από τον Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ.κ. Χρυσόστομο. Στη συνέχεια έγιναν τα αποκαλυπτήρια μαρμαρινής πλάκας που περιείχε όλα τα ονόματα των ιερέων που διακόνησαν τον Ιερό Ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου από την Πρόεδρο του Συλλόγου Π. Μαρινοπούλου και τον Δήμαρχο Μεσσήνης Στ. Αναστασόπουλο.

Οι επίσημοι προσκεκλημένοι μαζί με ιερείς σε σειρά έξω από το ελαιοτριβείο περιμένουν την άφιξη του Μητροπολίτη Μεσσηνίας και του Μητροπολίτη Πατρών

1. Η ομιλία του Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ.κ. Χρυσόστομου (Πραγματοποιήθηκε εντός του Ιερού Ναού)

«Αγαπητοί Βλασαίοι η αποφινή εκδήλωση έχει, νομίζω, τον εξής χαρακτήρα: Πρώτα πρώτα είναι μια εκδήλωση μνήμης. Μνήμης προς τους προγόνους μας. Μνήμης της διακονίας και της προσφοράς του ιερού κλήρου αυτού εδώ του τόπου για τους Βλασαίους, για τις γενεές των Βλασαίων, για την ιστορία, τον πολιτισμό και την κληρονομιά. Αποκαλύψαμε μία πλάκα πάνω στην οποία αναφέρονται τα ονόματα των ιερέων, οι οποίοι ιεράτευσαν σε αυτό εδώ το θυσιαστήριο και που

για μας αποτελεί μια παρακαταθήκη και συγχρόνως μια υπόσχεση. Το έργο το οποίο αυτοί ξεκίνησαν, έχουμε εμείς την υποχρέωση να το συνεχίσουμε, να το αυξήσουμε, να το εδραιώσουμε, για το καλό των κατοίκων αυτού εδώ του χωριού, για το καλό των Βλασαίων. Η δεύτερη εκδήλωση, η δεύτερη διάσταση της εκδηλώσεως είναι μία συνάντηση, ένα αντάμωμα όλων των Βλασαίων των ενταύθα και των αποδήμων, αλλά και μία συνάντηση του παρελθόντος με το παρόν, της ιστορίας με τη σημερινή πραγματικότητα. Αυτό το αντάμωμα

κρύβει μέσα του μια δυναμική. Τη δυναμική ότι μπορούμε όλοι πλέον να συζητούμε, να διαλεγόμαστε, να αντιμετωπίζουμε από κοινού τα προβλήματα που έχει ο κάθε τόπος, κάτω από τις δικές του ιδιομορφίες και ιδιαιτερότητες. Να μπορούμε να βρίσκουμε λύσεις. Να ξεπερνάμε αυτά που μας χωρίζουν και να μπορούμε να βρίσκουμε αυτά που μας ενώνουν. Γιατί; Γιατί αυτά που μας ενώνουν είναι η ιστορία μας, είναι ο πολιτισμός μας, είναι η κληρονομιά μας, είναι η αγάπη μας για τον τόπο μας και για το χωριό από το οποίο ξεκινήσαμε. Και δεν είναι τυχαίο ότι η πρωτοβουλία την οποία ξεκίνησε ο Γενικός Γραμματέας Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδος και Ιονίων Νήσων, ο συντοπίτης σας, ο κύριος Τάσος Αποστολόπουλος, είχε ως σκοπό ακριβώς να ενώσει το παρελθόν το οποίο πάντα διδάσκει με το παρόν το οποίο πάντα ενεργεί με βάση τις παρακαταθήκες που έδωσε το παρελθόν, για να μπορέσουμε όλοι μαζί να κινηθούμε προς το μέλλον. Μια πορεία που πρέπει να είναι μια πορεία δημιουργική, πορεία ανάπτυξης, επίλυσης τοπικών προβλημάτων, αλλά και συγχρόνως να δείξουμε μια διάσταση πιλοτική αυτού εδώ του χωριού, από το οποίο θα μπορούν να

Ο Αντιπρόεδρος του Συλλόγου Παναγιώτης Αποστολόπουλος τιμά εκ μέρους του Συλλόγου των Απανταχού Βλασαίων τον Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ.κ. Χρυσόστομο για το έργο που επιτελεί στη Μεσσηνία. Του απονέμει τιμή ένεκεν πλάκετα.

παραδειγματιστούν και άλλοι τοπικοί παράγοντες και άλλοι τοπικοί φορείς, για να μπορέσουν τελικά να διαμορφώσουν, να αναπτύξουν και να διαμορφώσουν δημιουργικά τον τόπο τους. Το λέω συχνά πυκνά και το επαναλαμβάνω πάντοτε. Η κρίση την οποία περνάει σήμερα ο τόπος μας, η πατρίδα μας είναι κρίση πρώτιστα αξιών και θεσμών και δευτερευόντως κρίση οικονομική. Εάν δεν ξαναβρούμε πάλι τις ρίζες μας, τις ρίζες κάτω από το περιεχόμενο που οι γονείς μας, οι παππούδες μας και οι προπαππούδες μας έδειξαν, που είχαν μέσα την αγνότητα, την ειλικρίνεια, την αγάπη, την αποδοχή, την αλληλοσυμπλήρωση, δεν θα μπορέσουν ποτέ να ξεπεράσουμε τη σημερινή κρίση μας. Το δεύτερο στοιχείο που έδωσαν οι πρόγονοί μας, που εμείς πρέπει να το κρατήσουμε και να το αυξήσουμε είναι η αγάπη για τον τόπο μας και η αγάπη για τον τόπο μας δεν έχει να κάνει με έναν απλό συναισθηματισμό. Η αγάπη για τη συγκεκριμένη ενέργειά μας πρέπει να είναι δυναμική και αποτελεσματική. Γίνεται δυναμική και αποτελεσματική όταν αγαπήσω το χωριό με τη γη του μαζί. Χρειάζεται οι γεροντότεροι να προτρέψουν τους νεωτέρους να ξαναγυρίσουν πίσω. Να ξαναρχίσουν να καλλιεργούν τη γη τους. Να αναπτύξουν και πάλι την κτηνοτροφία τους. Γιατί αυτοί είναι οι πρωτογενείς πόροι της οικονομίας μας, η αγροτική, η γεωργική και κτηνοτροφική οικονομία. Ήταν αυτή που έδωσε τη δυνατότητα στην Ελλάδα να αναπτυχθεί. Δεν έχουμε τίποτε άλλο να δώσουμε, σαν Έλληνες στον τόπο μας. Εάν ο καθένας από μας, μέσα από το δικό του αγώνα συμβάλει στην τοπική ανάπτυξη και οικονομία θα δείτε ότι σιγά σιγά θα επιλυθούν τα οικονομικά προβλήματα και τα προβλήματα επιβίωσης που ο ελληνικός λαός σήμερα αντιμετωπίζει. Ας προσπαθήσουμε, λοιπόν, όλοι να ξαναγαπήσουμε πραγματικά και έμπρακτα το χωριό μας και τον τόπο μας. Ας ξαναγυρίσουμε εδώ. Ας πάρουμε τα εγγόνια

Ο Σύλλογος των Απανταχού Βλασαίων τοποθέτησε μαρμαρίνη πλάκα στην είσοδο της εκκλησίας Κοίμησης της Θεοτόκου πάνω στην οποία είχαν χαραχτεί τα ονόματα των ιερέων που διακόνευσαν την ενορία και που είναι: Τσακαλόπουλος Παναγιώτης 1825-1855, Νικολόπουλος Αναστάσιος 1860-1882, Δούβαλης Αθανάσιος 1885-1920, Οικονομόπουλος Παύλος 1920-1924, Ρότσος Σπύρος 1925-1944, Ασημάκης Σπύρος 1945-1991, Καραμπάτος Βασίλειος 1991-1992, Πρωτοπαπαδάκης Μιχαήλ 1992-1994.

Βλασαίοι συνοδεύουν τους Μητροπολίτες Μεσσηνίας και Πατρών για να εισέλθουν στον ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου

μας από το χέρι να τους δείξουμε το χωριό. Να μπορέσουν να καταλάβουν τι σημαίνει αυτό που έκανε ο παππούς τους, ο πατέρας τους, οι συγγενείς τους και κατάφεραν να επιβιώσουν και να ευημερήσουν μέσα σε αυτό τον τόπο. Θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου, τον ευχαρίστησα και μέσα στο ναό τον άγιο Πατρών, για την παρουσία του εδώ, η οποία νομίζω ότι είναι σημαντική όχι μόνο για το τελετουργικό, αλλά γιατί είναι ένας άνθρωπος που προέρχεται από την επαρχία, ζει μέσα στην επαρχία, αγαπάει το χωριό του τόσο πολύ, που συχνά πυκνά το επισκέπτεται. Να εκφράσω τα συγχαρητήριά μου στον Γενικό Γραμματέα, ο οποίος προσπαθεί μέσα από τέτοιου είδους εκδηλώσεις και κινήσεις να ευαισθητοποιήσει όλους εμάς και να μας πει ότι πρέπει να ξαναδούμε πάλι τον τόπο και το χωριό από το οποίο προερχόμαστε. Να ευχαριστήσω την Πρόεδρο του τοπικού εδώ διαμερίσματος και την πρόεδρο του Συλλόγου Βλασαίων οι οποίες με τη δική τους παρουσία και τη δική τους δράση προσπαθούν να κεντρίσουν τα κέντρα λήψης αποφάσεων και να τους πουν «κοιτάξτε εμείς έχουμε ανάγκες». Ακούσαμε την πρόεδρο του Συλλόγου να θίγει ένα πολύ σοβαρό ζήτημα που είναι το θέμα της ολοκλήρωσης του εσωτερικού δικτύου κυκλοφορίας, των δρόμων. Οι δρόμοι είναι αυτοί που ενώνουν τους ανθρώπους. Είναι αυτοί οι οποίοι δίνουν τη δυνατότητα της άμεσης επικοινωνίας. Να ευχαριστήσουμε τον Δήμαρχο Μεσσήνης που από την πρώτη στιγμή που ανέλαβε

τον Δήμο, θέτοντας κάποιες αρχές και προϋποθέσεις και γνωρίζοντας και έχοντας την εμπειρία από τη Νομαρχία, γνώριζε ποια είναι τα βασικά και ουσιαστικά προβλήματα του νομού και προσπαθεί, μέσα στο πλαίσιο των δυνατοτήτων που έχει, εξ αιτίας αυτής της οικονομικής κρίσεως και των περικοπών, ν' ανταποκρίνεται πάντα στις ανάγκες των διαφόρων κοινοτικών διαμερισμάτων, που απαρτίζουν τον Δήμο της Μεσσήνης. Να ευχαριστήσω όλους τους παριστάμενους Δημοτικούς Συμβούλους, που μέσα από την παρουσία τους δίνεται ακριβώς το ενδιαφέρον, το οποίο ενδιαφέρον πρέπει να εκφράζεται άμεσα και ουσιαστικά και στις αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου. Να ευχα-

Ο Πρόεδρος του χωριού Γιάννης Λεντούδης καλωσορίζει στο Βλάση το Μητροπολίτη Μεσσηνίας

Ο Βλασαίος Γενικός Γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου ασπάζεται και καλωσορίζει το Μητροπολίτη Μεσσηνίας στο Βλάση

ριστήσω τον ιερό κλήρο ο οποίος σήμερα είναι εδώ και που ξέρω πάρα πολύ καλά τι αγώνα καταβάλουν οι ιερείς της επαρχίας. Αυτούς τους ιερείς πρέπει να τους στηρίξουμε, πρέπει να τους δείξουμε την αγάπη μας, πρέπει να τους δείξουμε την πατρική μας κατανόηση στα όσα λάθη και αδυναμίες έχουν, όπως όλοι οι άλλοι άνθρωποι. Τέλος άφησα όλους εσάς τους Βλασσιούς. Να σας πω ένα μεγάλο μπράβο γι' αυτό που κάνετε για το

Απ' αριστερά ο Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, ο Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ.κ. Χρυσόστομος, ο Γενικός Γραμματέας Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου Τάσος Αποστολόπουλος και ο Πρόεδρος του Παναρκαδικού Νοσοκομείου Τάκης Παπαδόπουλος

χωριό σας, που σήμερα είστε όλοι σύσσωμοι εδώ νέοι, γέροι παιδιά, μεσήλικες και που θα πρέπει να συνεχίσετε με το ίδιο ενδιαφέρον να συμβάλλετε στην ανάπτυξη του τόπου. Ευαισθητοποιείστε τους νέους ανθρώπους. Δώστε τους κίνητρα. Προσπαθήστε να τους εμπνεύσετε την αγάπη τους για τη γη των πατέρων τους και θα δείτε που θα έρθει κάποια εποχή που αυτός εδώ ο τόπος όπως και όλοι οι άλλοι τόποι θα έχουν καταστεί πύλες ανάπτυξης και ευημερίας. Να ευχαριστήσω και τους ομιλητές, οι οποίοι κοπίασαν για να κάνουν τις ομιλίες τους και να μας πουν την ιστορία αυτού του τόπου από την οποία εμείς θα πρέπει να αντλήσουμε πάρα πολλά στοιχεία για να προχωρήσουμε προς

Οι επίσημοι προσκεκλημένοι σε σειρά έτοιμοι να παρακολουθήσουν την Ακολουθία του Παρακλητικού Κανόνα χοροστατούντων των Μητροπολιτών. Στη φωτογραφία διακρίνονται: Η Πρόεδρος του Συλλόγου των Απανταχού Βλασσιών Παναγιώτα Μαρινοπούλου, ο Δήμαρχος Βουφραδών Σπύρος Κοντοθανάσης, ο Βουλευτής Δημήτρης Σαμπαζιώτης, ο Δήμαρχος Πύλου Δημήτρης Καφαντάρης, ο Δήμαρχος Μεσσήνης Στάθης Αναστασόπουλος, ο Διοικητής του Παναρκαδικού Νοσοκομείου Τάκης Παπαδόπουλος και ο Γενικός Γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου Τάσος Αποστολόπουλος

2.Η ομιλία του Μητροπολίτη Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου (Πραγματοποιήθηκε εντός του Ιερού Ναού)

το μέλλον. Ευχαριστώ πολύ».

Ο Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος κατά την επίσκεψή του στο Βλάση στις 13 Αυγούστου 2011 μεταξύ των άλλων είπε: “Υπάρχουν, αδελφοί μου, μερικά πράγματα που δεν μπορούν με τίποτα να αμφισβητηθούν. Αν βάλεις την αγάπη όλων των συγχωριανών, όποιοι κι αν είναι αυτοί σε μια ζυγαριά με οτιδήποτε άλλο από την άλλη μεριά, να είστε βέβαιοι ότι θα βαρύνει η ζυγαριά από το μέρος της αγάπης. Ο λαός που ευφύεστατα μιλάει για αυτή την αγάπη η οποία ενώνει όλους τους ανθρώπους. Είναι ο δεσμός του πνεύματος, ο δεσμός της καρδιάς, ο οποίος για εμάς τους Έλληνες ορθοδόξους χριστιανούς έχει μια γερή μια άσειστη βάση πάνω στο θεμέλιο που λέγεται Ιησούς Χριστός. Η βάση αυτής της ενότητας είναι η πίστη μας στον ένα και αληθινό Θεό, στον οποίο βαπτιστήκαμε, στον οποίο πιστεύουμε και με το όνομα του οποίου θα φύγουμε από τον κόσμο αυτόν για να περάσουμε στην αιωνιότητα. Να λοιπόν ο πρώτος σύνδεσμος, σύνδεσμος αγάπης και πίστεως. Το δεύτερο είναι ο σύνδεσμος του αί-

ματος, ο οποίος συνδέει τους ανθρώπους σε ένα χωριό. Και επειδή, από ένα τέτοιο χωριό κατάγομαι, γνωρίζω τι θα πει αυτός ο σύνδεσμος και πόσο ισχυρός είναι έστω και αν οι άνθρωποι μεταξύ τους δεν μπορούν να καταλάβουν. Όταν απομακρύνονται λίγο από αυτό, γιατί έτσι τα φέρνει ο Θεός τα πράγματα και τα οικονομεί και αισθάνονται ότι εδώ είναι οι ρίζες τους, εδώ είναι το πνεύμα τους, εδώ είναι τα πατρογονικά τους τότε το κατανοούν πολύ καλά. Αυτός λοιπόν ο δεσμός ποτέ δε σβήνει από την καρδιά τους και από την

Η Πρόεδρος του Συλλόγου των Απανταχού Βλασaiών Παναγιώτα Μαρινοπούλου σε ένδειξη τιμής για το θεάρεστο έργο του Μητροπολίτη Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου του αποδίδει τιμητική πλακέτα.

ματος, ο οποίος συνδέει τους ανθρώπους σε ένα χωριό. Και επειδή, από ένα τέτοιο χωριό κατάγομαι, γνωρίζω τι θα πει αυτός ο σύνδεσμος και πόσο ισχυρός είναι έστω και αν οι άνθρωποι μεταξύ τους δεν μπορούν να καταλάβουν. Όταν απομακρύνονται λίγο από αυτό, γιατί έτσι τα φέρνει ο Θεός τα πράγματα και τα οικονομεί και αισθάνονται ότι εδώ είναι οι ρίζες τους, εδώ είναι το πνεύμα τους, εδώ είναι τα πατρογονικά τους τότε το κατανοούν πολύ καλά. Αυτός λοιπόν ο δεσμός ποτέ δε σβήνει από την καρδιά τους και από την

Ο Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος συνδέεται φιλικά με τον Βλασαίο Τάσο Αποστολόπουλο από τα φοιτητικά τους χρόνια

ψυχή τους και όσοι καταγόμαστε από ένα χωριό, όπως κι εσείς, όπου κι αν βρίσκεστε και όπου κι αν βρεθείτε μέρα και νύχτα εδώ γυρίζετε. Εδώ είναι το κέντρο της ζωής σας εδώ είναι οι σχέσεις σας. Γιατί, αδελφοί μου, μας συνδέουν οι αναμνήσεις.

Είναι μέσα στην καρδιά μας πράγματα που μας δεσμεύουν που κανείς δεν μπορεί να καταλάβει αν δεν τα βιώνει εσωτερικά. Ποιες είναι αυτές οι αναμνήσεις; Είναι τα σπίτια τα οποία φιλοξένησαν τα πρώτα παιδικά βήματα και κλάματα του κάθε ανθρώπου. Αυτά τα σπίτια τα οποία σε πολλά χωριά, δυστυχώς σήμερα εγκαταλείπονται και τα βλέπουμε και πονάει η ψυχή μας. Όμως όπως λέγει και ο Παλαμάς:

«Το σπίτι που γεννήθηκα
και ας το πατάν οι ξένοι,
στοιχειό ναι που με καρτερεί,
στοιχειό που με προσμένει».

Είναι οι εκκλησίες μας. Είναι ο ναός εδώ της Θεοτόκου, ο οποίος φι-

λοξένησε τα πρώτα σκιρτήματα της καρδιάς της δικής σας, αγάπη των προγόνων σας. Εδώ οι χαρές, εδώ οι λύπες, εδώ οι πόνοι και οι στεναγμοί. Εδώ σας έφεραν οι μητέρες σας βρέφη τεσσαρακονθήμερα, για να σας δεχθεί ο ιερέυς στην αγκαλιά του και να σας προ-

σφέρει το Θεό. Εδώ εις τα παρεκκλήσια και τα εξωκλήσια του χωριού βαπτιστήκατε στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος και γίνετε μέλη τίμια του σώματος του Χριστού και, δηλαδή της εκκλησίας. Εδώ χαρήκατε στιγμές ευλογημένες και στιγμές άτυχες, αλλά

εδώ προπέμψατε στην αιωνιότητα πρόσωπά σας αγαπημένα. Να λοιπόν γιατί είπα ότι είναι θησαυρισμένα στην καρδιά σας πράγματα τα οποία κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει αν δε τα ζήσει όπως εσείς, όπου κι αν βρίσκεστε. Είναι το σχολείο μετά από την εκκλησία, εκεί όπου παίζατε σαν παιδιά και όπου ακούσατε τα πρώτα γράμματα. Δεν ξέρω αν λειτουργεί το σχολείο εδώ αλλά τώρα τελευταία σε πολλά χωριά έκλεισαν τα σχολεία. Ο κύριος Γενικός εδώ τα γνωρίζει. Να σας πω σας πω μόνο τούτο. Όταν ήρθαν από το χωριό μου και μου είπαν «Σεβασμιότατε το σχολείο του χωριού μας κλείνει», χωρίς να το καταλάβω, δάκρυα κύλησαν από τα μάτια μου. Αλλά όπως και να 'χει το

πράγμα εμείς ξαναγυρίζουμε εκεί, γιατί εκεί είναι οι πνευματικές αξίες. Σε αυτό τον τόπο βιώσατε και άλλες στιγμές και έχετε και άλλες αναμνήσεις από τους γάμους του και τα πανηγύρια του τα οποία σας ενώνουν και σας κάνουν μία

ψυχή. Αδελφοί μου, βρισκόμαστε μέσα σε αυτό τον ιερό ναό στο χωριό του κυρίου Αποστολόπουλου με τον οποίο μας συνδέει πολύ μεγάλη φιλία και ισχυρός δεσμός αδελφικής αγάπης από πολλά χρόνια από τότε που ήμασταν νέοι και αποφοιτήσαμε και οι δυο από την Παιδαγωγική Ακαδημία Τριπόλεως. Και άλλον βλέπω απέναντί μου, τον Φώτη τον Κωτσόβολο, με τον οποίο ήμασταν και με κείνο μαζί στην Ακαδημία και δεν ήξερα ότι είναι από δω το χωριό σας. Αγαπημένα πρόσωπα λοιπόν

πολλά. Όταν μου είπε ο κύριος Αποστολόπουλος ότι θέλω να κάνω στο χωριό μου μια γιορτή και θα το πω στον άγιο Μεσσηνίας και θα σας παρακαλέσω να είστε μαζί αισθάνθηκα μεγάλη συγκίνηση, για την τιμή που ανήκει στους ιερείς οι οποίοι προσέφεραν τη

διακονία τους στον ναό του χωριού μας. Για να τιμήσουμε όλους εκείνους, οι οποίοι μέσα από την απλότητά τους, μέσα από την ταπεινωσή τους, μέσα από τον ενάρετο βίο τους, έχτισαν σε αυτό το χωριό και προσέφεραν τα μήλα της αγνής καρδιάς τους. Αυτό τον ναό τον έχτισαν οι παλαιότεροι, όπως και άλλους ναούς, με φτώχεια, με ανέχεια και με δάκρυα. Μπορεί να μην είχαν να φάνε, αλλά έκτισαν τις εκκλησίες περίπλαμπρες. Αυτό τον ναό τον οποίο διατηρείται και σεις, όπως βλέπω σε άριστη κατάσταση, με τις ευλογίες του Σεβασμιότατου ποιμενάρχου σας. Αυτός ο ναός άκουσε τα πάντα για σας και οι τοίχοι μιλάνε για τον καθένα ξεχωριστά. Τελειώνοντας να ευχαριστήσω και εσάς αγαπητέ μου και φίλτατε Τάσο Αποστολόπουλε, μέσα από την καρδιά μου για τη συγκίνηση που μου έδωσες την ευκαιρία να ζήσω σήμερα κοντά στους ανθρώπους που τόσο αγάπησες και για τους οποίους συχνά πυκνά μου μιλάς. Έχουμε κάνει μια ιστοσελίδα, Σεβασμιότατε, για το χωριό μας και θέλω να προβάλω την πατρογονική μας κληρονομιά. Χαίρομαι γιατί αυτές είναι οι ρίζες της φυλής μας και δεν πρέπει να τις χάσουμε. Αυτή την ώρα θυμάμαι, και με αυτό κλείνω, τους στίχους ενός ποιητή από την Αρκαδία, ο οποίος λέγει για την πατρίδα του, το μεταφέρω και για τη δική σας πατρίδα και σας παρακαλώ να το κρατήσετε μέσα στην καρδιά σας ως θησαυρό πολύτιμο και αν θέλετε να το αξιοποιήσετε. Λέγει λοιπόν αυτός ο ποιητής:

μη χάστε του τόπου μας
τη βελουδένια χάρη
που σαν πηγή, χρυσοπηγή,
βγαίνει απ' την ψυχή του

και ευλογηθεί η κορφή του.

Και σεις αδερφοί μου, μη χάσετε του τόπου σας τη βελουδένια χάρη, αυτού του τόπου που έχει τόσα να πει. Αυτής της πέτρας που έχει τόσα να μαρτυρήσει, για την τοπική εκκλησία, για την τοπική κοινωνία και για την Ελλάδα ολόκληρη. Χρόνια Πολλά και ευλογημένα».

3. Ανταπάντηση Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ.κ. Χρυσόστομου

Μετά το κήρυγμα του Μητροπολίτη Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου εντός του Ιερού Ναού της Κοίμησης της Θεοτόκου τον λόγο πήρε ο Μητροπολίτης Μεσσηνίας όπου μεταξύ των άλλων είπε: « Σεβασμιότατε Μητροπολίτη Πατρών περιποιεί ιδιαίτερη τιμή η παρουσία σας σήμερα εδώ στο Βλάση και κυρίως στο ότι η συμμετοχή σας στη εσπερινή ακολουθία έδωσε την ευκαιρία σε σας να διδάξετε, να νουθετήσετε και να ευλογήσετε το λαό αυτό. Θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου

πρώτιστα σε εσάς γιατί μπήκατε στον κόπο να ταξιδέψετε τόσες ώρες από την Πάτρα για να έρθετε εδώ. Να σας ευχαριστήσω για την εκδήλωση της αγάπης σας, των ειλικρινών συναισθημάτων σας τόσο στο πρόσωπό μου όσο και στην Ιερά Μητρόπολη. Να σας ευχαριστήσω ιδιαίτερα για το δώρο, το ιερό ευαγγέλιο, που προσφέρατε σήμερα στην

ενορία αυτή, που θα αποτελεί το σημείο ανάμνησης του περάσματός σας από αυτό εδώ το χωριό, αλλά κυρίως γιατί μέσα από τον λόγο σας μας δώσατε τα στοιχεία εκείνα που πνευματοδοτούν τη σημερινή εκδήλωση, η οποία και θα ακολουθήσει, μία αξιέπαινη πρωτοβουλία του Γενικού

Γραμματέα Δυτικής Ελλάδας, Πελοποννήσου και Ιονίων Νήσων, του κυρίου Αποστολόπουλου, ο οποίος κατάγεται από αυτό εδώ τον τόπο. Ομολογώ ότι όταν γνώρισα τον κύριο Γενικό, που ήταν φέτος, μου έκα-

ναν εντύπωση δύο πράγματα. Η απλότητα του χαρακτήρα του και ο αυθορμητισμός του και κατάλαβα ότι είναι ένας άνθρωπος που έχει μέσα του πνευματικό περιεχόμενο, χωρίς καν να ξέρω ότι κατάγεται από τούτο τον τόπο. Το δεύτερο πράγμα που μου είπε ήταν ο σύνδεσμος που έχει με το πρόσωπό σας, την αγάπη και το σεβασμό που τρέφει για εσάς και την ανα-

γνώριση του έργου σας που κάνετε στη Μητρόπολη Πατρών και την αγάπη σας, τη φιλανθρωπία σας και την ποιμαντοριάν σας. Να βρίσκεστε στα τρέχοντα καθημερινά προβλήματα των ανθρώπων, των πιστών, αλλά και των μεταναστών, των ξένων, που τοποθετήθηκαν σε κείνη την περιοχή και ο οποίος ως γνήσιος ποιμήν παρέχετε δύο χιλιάδες πεντακόσιες μερίδες φαγητού σε αυτούς τους ανθρώπους. Έχετε πρόνοια και προσπαθείτε να τους λύσετε τα οικονομικά προβλήματα, αθόρυβα, αλλά ουσιαστικά και σημαντικά. Και πρέπει να ξέρετε ότι αυτό είναι το έργο της εκκλησίας. Λειτουργεί αθόρυβα. Ο κύριος Γενικός Γραμματέας ήταν το πρώτο πρόσωπο που μου ανέφερε και που μου είπε για την αναγνώριση του έργου που κάνετε και το δεύτερο ήταν ότι έστρεψε αμέσως το ενδιαφέρον του για τον τόπο, που γεννήθηκε, που μεγάλωσε, που μορφώθηκε και που τώρα που του δίνεται η ευκαιρία, επανέρχεται και πάλι, για να δώσει το δικό του στίγμα, να βάλει τη δική του συμβολή, ώστε το χωριό, αλλά και γενικότερα ο νομός Μεσσηνίας να μπορέσει ν' αναπτυχθεί και να μπει σε μια νέα τροχιά ευημερίας και ανάπτυξης. Θέλω να σας ευχηθώ ο Θεός να σας δίνει δύναμη και κουράγιο, για το δύσκολο έργο που πραγματοποιείται στην περιοχή των Πατρών».

Το δώρο του Μητροπολίτη Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου

Ο Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος την 13η Αυγούστου 2011 που επισκέφτηκε το Βλάση για να συμμετάσχει στην εκδήλωση με θέμα «Οι Βλασαίοι στο διάβα του χρόνου» δώρισε στην εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου ένα πολυτελέστατο Ευαγγέλιο. Το Ευαγγέλιο παρέλαβε ο εφημέριος του ναού πατήρ Θεόδωρος Μαρι-

**Ο εορτασμός του ναού
στις 15 Αυγούστου**

νόπουλος ο οποίος και ευχαρίστησε τον Μητροπολίτη Πατρών.

Το δεκαπενταύγουστο που γιορτάζει ο Ιερός Ναός της Κοίμησης της Θεοτόκου πλήθος κόσμου από το Βλάση και τα γύρω χωριά συρρέουν να ασπαστούν την εικόνα της μεγαλόχαρης και να συμμετάσχουν στο τελετουργικό. Μετά το τέλος της θείας λειτουργίας γίνεται περιφορά της εικόνας στον κεντρικό δρόμο και στην πλατεία του χωριού. Η εικόνα της Παναγίας είναι από τις πιο παλιές εικόνες που υπάρχουν στην εκκλησία και θεωρείται θαυματουργός. Να σημειωθεί τέλος ότι τη μέρα που γιορτάζει η εκκλησία καθώς και την παραμονή στο Βλάση γίνεται παραδοσιακό γλέντι που κρατάει μέχρι τις πρωινές ώρες.

Η θαυματουργός εικόνα της Παναγίας στο Βλάση

Μια φωτογραφία από την περιφορά της εικόνας της Παναγίας στους δρόμους και στα σοκάκια του χωριού. Είναι τραβηγμένη το έτος 1950. Την εικόνα της Παναγίας κρατά ο Παναγής Θεοδωρακόπουλος

Τον δεκαπενταύγουστο που γιορτάζει η εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου, το Βλάση έχει ένα ξεχωριστό χρώμα και εκπέμπει ένα ανεπανάληπτο άρωμα. Η φωτογραφία είναι από την περιφορά της εικόνας της Παναγίας στους δρόμους του χωριού τη δεκαετία του 1960

Ο φωτογραφικός φακός αποθανάτισε το 1955 μια σπάνια στιγμή. Ο κόσμος του χωριού Βλάση με μπροστάρη τον ιερέα επιστρέφει στην εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου μετά από λιτανεία της εικόνας της Παναγίας στους δρόμους και στην πλατεία του χωριού

Η εικόνα της Παναγίας στην πλατεία του χωριού. Την εικόνα κρατάνε ο Παναγιώτης Κακούρης και ο Κώστας Κακαούζης

Ο Τάσος Αποστολόπουλος κρατάει την εικόνα της Παναγίας έξω από την εκκλησία λίγο πριν ξεκινήσει η περιφορά της στους δρόμους και στην πλατεία του χωριού. Ήταν 15-8-2015

Η εικόνα της Παναγίας στην πλατεία του χωριού. Ένας-ένας οι μόνιμοι κάτοικοι και οι επισκέπτες περνάνε και προσκυνάνε την εικόνα της Παναγίας. Ήταν δεκαπενταύγουστος του 2014

Από την περιφορά της εικόνας της Παναγίας στην πλατεία του χωριού. Δεκαπενταύγουστος 2003. Την εικόνα κρατά ο Παναγιώτης Μαρινόπουλος που είχε διατελέσει και Πρόεδρος του Συλλόγου των Βλασαίων στην Αθήνα

Δεκαπενταύγουστος 2004. Ο ιερέας Θεόδωρος Μαρινόπουλος μαζί με τον επίτροπο Ηλία Κακούρη και τον ψάλτη Νίκο Κακούρη και κατοίκους του χωριού περιφέρουν στους δρόμους του χωριού την εικόνα της Παναγίας

Μεγάλη Εβδομάδα και Πάσχα στο Βλάση

Δεκαπενταύγουστος 2014. Ο Φώτης Κακούρης και η Μαρία Δημητρακοπούλου από το Κουράκι κρατούν την εικόνα της Παναγίας κατά τη διάρκεια της λιτανείας. Σε πρώτο πλάνο και ο ψάλτης Βασίλης Νέστορας

Καθώς πλησιάζει κάθε χρόνο η Μεγάλη Εβδομάδα και το Πάσχα οι Βλασαίοι από όλα τα μέρη της Ελλάδας αλλά και κάμποιοι από το εξωτερικό συνηθίζουν να επιστρέφουν στο χωριό για να συμμετάσχουν στις ακολουθίες των Παθών του Κυρίου αλλά και στον εορτασμό του Πάσχα. Ο στολισμός του επιταφίου γίνεται από τους ίδιους τους κατοίκους και μέχρι το 2013 ο επιτάφιος γύριζε σε όλα τα σπίτια του χωριού όπου η κάθε οικογένεια άναβε φωτιά έξω από το σπίτι της για να υποδεχτεί τον επιτάφιο. Ο σπιτονοικοκύρης με τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειάς του προσκυνούσε και στη συνέχεια όλη η οικογένεια περνούσε τρεις φορές κάτω από τον επιτάφιο. Ένα έθιμο αιώνων δυστυχώς σταμάτησε κάτω από την ανάγκη ο ιερέας του χωριού να πάει και σε άλλα χωριά για τα Άγια Πάθη λόγω έλλειψης ιερέων. Το Πάσχα στο Βλάση είχε ιδιαίτερο χρώμα. Μέσα στην εκκλησία οι κάτοικοι του χωριού και οι επισκέπτες αγκαλιάζονταν και αντάλλαζαν ευχές μετά το «Χριστός Ανέστη» και όλοι μετέφεραν στα σπίτια τους το Άγιο Φως.

Μεγάλη Παρασκευή 2002. Στιγμιότυπο από την περιφορά του επιταφίου

Περιφορά του επιταφίου στους δρόμους του χωριού (Μεγάλη Παρασκευή έτους 2003). Μεταξύ αυτών που κρατούν τον επιτάφιο είναι και ο Χρήστος Κακούρης, ενώ κάτω από τον επιτάφιο περνά ο Σταύρος Μάστορας

Περιφορά του επιταφίου στους δρόμους του χωριού το 2003. Μπροστά από τον επιτάφιο ο ιερέας Θεόδωρος Μαρινόπουλος που ψέλνει το «Παναγία Δέσποινα φύλαγε τους δούλους σου»

Νεαρά άτομα με τα εξαπτέρυγα στα χέρια στην περιφορά του επιταφίου. (2003)

2015. Βλασαίοι στολίζουν τον επιτάφιο

Η Νούλα Γιαννοπούλου-Αποστολοπούλου μαζί με τον Φώτη Κακούρη και τον Γιάννη Μαρινόπουλο έχουν βγάλει τον επιτάφιο στο προαύλιο του ναού της Κοίμησης της Θεοτόκου και τον στολίζουν.

Η Βάσω Μυλωνά του Κωνσταντίνου που κατοικεί μόνιμα στην Αθήνα έχει επισκεφτεί τη γενέτειρα του παππού της το Βλάση επιμελείται τον επιτάφιο. Ήταν έτος 2016

Βλάσαιοι στολίζουν τον επιτάφιο το 2016. Διακρίνονται Νούλα Γιαννοπούλου-Αποστολοπούλου, Γιάννης Μαρινόπουλος, Γιώργος Πετρακόπουλος, ΔήμητραΚακούρη και Λέττα Βαμβακάρη-Κακούρη

2003. Ο παπα-Θόδωρος δίνει το Άγιο Φως στους πιστούς στον Ιερό Ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση

Το μυστήριο της βάπτισης στον ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου

Το μυστήριο της βάπτισης στον ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση ελάχιστες φορές σήμερα που γράφεται το ηλεκτρονικό αυτό βιβλίο πραγματοποιείται αφού οι νέοι έχουν εγκαταλείψει το χωριό σε αντίθεση με ό,τι γινότανε στο παρελθόν. Τότε που μόλις ο νονός ή η νονά έλεγε το όνομα του μωρού, όλοι οι πιτσιρικάδες του χωριού έτρεχαν στα σοκάκια για να πουν στους γονείς το όνομα και να πάρουν τα χαρτζιλίκι τους. Τότε που ο νονός ή η νονά έβγαине στα σκαλοπάτια της εκκλησίας και πετούσε στον αέρα κέρματα χαμηλής αξίας και οι πιτσιρικάδες σκοτωνόντουσαν στις σπρωξιές για το ποιος θα μαζέψει τα περισσότερα. Εκεί στα ίδια σκαλοπάτια της εκκλησίας της Κοίμησης της Θεοτόκου ο νονός ή η νονά παρέδιδε το παιδί στη μητέρα του λέγοντας: « Σου παραδίδω Κουμπάρα το παιδί Βαπτισμένο, Μυρωμένο, στον Θεό παραδομένο. Να το φυλάς από φωτιά, από γκρεμό, από πάσα ανάγκη και κακό μέχρι δώδεκα χρονών».

Βάπτιση στο Βλάση την περίοδο που ιερέας του χωριού ήταν ο Σπυρίδων Ασημάκης. Εκτός από τον ιερέα στη φωτογραφία διακρίνονται και οι ψάλτες Γεώργιος Κακούρης και Αποστολόπουλος Μιχάλης. Δυστυχώς η φωτογραφία δεν φέρει στο πίσω μέρος κάποια επιπλέον στοιχεία και δε γνωρίζουμε τίνος παιδί βαπτίζοταν.

Ο ιερέας Σπυρίδων Ασημάκης μόλις έχει τελειώσει το μυστήριο της Βάπτισης και στην είσοδο της εκκλησίας παραδίνει το νεοφώτιστο. Διακρίνονται η Αλέκα Κακούρη-Τσάκαλη και η Δήμητρα Μυλωνά-Τσάκαλη

Ο ιερέας του χωριού Βλάση Θεόδωρος Μαρινόπουλος ετοιμάζεται να βαπτίσει το εγγόνι του Βασίλη Κωτσόβολου. Το νεοφώτιστο έλαβε το όνομα του παππού «Βασίλης».

Ήταν το 1982. Ο ιερέας Σπυρίδων Ασημάκης Βαπτίζει στο Βλάση το παιδί του Τάσου Αποστολόπουλου και του δίνει το όνομα «Νικόλαος». Στη φωτογραφία εκτός από τον ιερέα διακρίνονται ο νονός Αργύρης Σαμπαζιώτης και η γιαγιά του νεοφώτιστου Αποστολόπουλου Παναγιώτα που κρατάει το νεοφώτιστο στα χέρια

Από τη βάπτιση του γιου του Γιάννη Χρονόπουλου και της Βασιλικής Κοτσόβου - Χρονοπούλου. Η νονά Στέλλα Κωστούρου-Αποστολόπουλου κρατάει στα χέρια το νεοφώτιστο «Γεώργιο»

Ομαδική βάπτιση παιδιών από τη Βόρεια Ήπειρο στο Βλάση

Στις αρχές της δεκαετίας του 1990 που το κομμουνιστικό κόμμα της Αλβανίας κατέρρευσε χιλιάδες Βορειοηπειρώτες και Αλβανοί ήρθαν και εγκαταστάθηκαν στην Ελλάδα. Μια μεγάλη οικογένεια Βορειοηπειρωτών εγκαταστάθηκε στο Βλάση μαζί με κάποιους νέους στην ηλικία Αλβανούς. Η οικογένεια των Βορειοηπειρωτών ήθελε να βαπτίσει ομαδικά τα παιδιά της στην εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου. Οι κάτοικοι του χωριού με χαρά συμμετείχαν στο μ-

στήριο, ανέλαβαν το κόστος της βάπτισης και έγιναν οι νονοί των παιδιών αυτών. Το μυστήριο πραγματοποιήσε ο ιερέας του χωριού Σπυρίδων Ασημάκης. Μετά το πέρας του μυστηρίου πραγματοποιήθηκε τρικούβερτο γλέντι στην πλατεία του χωριού.

Από αριστερά στην κάτω σειρά: Παναγιώτα Κοτσόβολου-Αποστολοπούλου, Νίτσα Κωτσόβολου Γιαννοπούλου, Ελένη Τσότρα-Κωστούρου, Σωτήρης Κωστούρος. Στην πίσω σειρά: Φώτης Τσάκαλης, Μαρία Κοτσόβολου, Γιαννούλα Μαρινοπούλου, Παναγιώτα Μάστορα, Γιάννα Μαρινοπούλου

Οι Κοτσόβολος Σταύρος, Αποστολόπουλος Νίκος και Κωτσόβολος Τάσος ήταν οι ανάδοχοι των τριών παιδιών. Στη φωτογραφία διακρίνεται και ο Βορειοηπειρώτης πατέρας τους.

Ο ιερέας Σπυρίδων Ασημάκης μόλις έχει ξεκινήσει το μυστήριο της Βάπτισης. Διακρίνονται τα τρία παιδιά από την Βόρεια Ήπειρο καθώς και οι ανάδοχοι Νίκος Αποστολόπουλος, Σταύρος Κοτσόβολος και Τάσος Κοτσόβολος.

Ο ανάδοχος Τάσος Κοτσόβολος του Αθανασίου «λαδώνει» το ένα από τα παιδιά της Βορείου Ηπείρου και ο ιερέας Σπυρίδων Ασημάκης δίνει τις κατευθύνσεις.

Ο Κούλης Κοτσόβολος κρατάει στα χέρια του το παιδί που σε λίγο θα βαπτιστεί. Δεξιά του ο Πέτρος Κοτσόβολος και αριστερά του ο Θεόδωρος Μαρινόπουλος ο μετέπειτα ιερέας του χωριού

Ένα ακόμη στιγμιότυπο από την ομαδική βάπτισμα Βορειοηπειρωτών στο Βλάση στον ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου

Μετά από την ομαδική βάπτισμα Βορειοηπειρωτών έρχεται η φωτογράφιση στα σκαλοπάτια της εισόδου του ναού της Κοίμησης της Θεοτόκου

Γάμοι στο Βλάση

Σήμερα στο Βλάση και στον ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου ελάχιστοι γάμοι πραγματοποιούνται κι αν γίνει κανένας γάμος οι νεόνυμφοι θα έλκουν την καταγωγή τους από το Βλάση αλλά θα είναι μόνιμοι κάτοικοι κάποιας άλλης περιοχής. Πριν από τη μετανάστευση και μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 1960 οι γάμοι ήταν συχνόι στον συγκεκριμένο ναό. Ύστερα όλα άλλαξαν. Η νεολαία εγκατέλειψε το χωριό και αναζήτησε καλύτερες συνθήκες διαβίωσης σε διάφορες μεγάλες πόλεις της Ελλάδας αλλά και στο εξωτερικό ιδιαίτερα στην Αυστραλία, στη Γερμανία, στις ΗΠΑ ή στον Καναδά.

Ο τοπικός οργανοπαίκτης Μιχάλης Τζάνος με το βιολί του συνοδεύει νύφη στον δρόμο λίγο πριν ανέβει τα σκαλοπάτια του ναού της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση

Από τον γάμο της Νίκης Κακούρη. Τη νύφη πηγαίνουν στην εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση ο Ηλίας Κακούρης και ο Δημήτρης Αποστολόπουλος.

Η φωτογραφία τραβηγμένη στην είσοδο της εκκλησίας είναι από τον γάμο του Τάσου Κοτσόβολου και της Μαρίας Θεοδωρακοπούλου που έγινε το 1965. Από δεξιά: Ν. Αποστολόπουλος, Φ. Κακούρης, Γ. Διπλάρης, Γ. Διαμαντόπουλος, Τ. Κοτσόβολος, Β. Κοτσόβολος, Φ. Τσάκαλης και Ι. Τσάκαλης

Η φωτογραφία είναι της δεκαετίας του 1960. Μόλις έχει τελειώσει ο γάμος στην εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου και ο κόσμος φωτογραφίζεται δίπλα στις μεγάλες ακακίες που υπήρχαν στον προαύλιο χώρο

Φωτογραφία μιας άλλης εποχής. Τότε που τα αυτοκίνητα δεν είχαν μπει στη ζωή μας. Βλασαία νύφη καβάλα σε άλογο. Πρόκειται για τη Βλασαία Χριστίνα Μητροπούλου του Αργύρη που παντρευόταν τον Αποστόλη Παπαφλέσσα από το Μουζάκι. Τη φωτογραφία πήραμε από το προφίλ «Μουζάκι»

Η φωτογραφία είναι του έτους 1965. Τη νύφη Μαρία Θεοδωρακοπούλου, τους γονείς της και τους συμπεθέρους συνοδεύει με τις μελωδίες του βιολιού του ο Μιχάλης Τζάνος

Η φωτογραφία είναι του έτους 1957. Μόλις έχει τελειώσει το μυστήριο του γάμου στον ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου και οι νεόνυμφοι Νίκος Αποστολόπουλος και Παναγιώτα Κοτσόβολου Αποστολοπούλου φωτογραφίζονται στα σκαλιά του ναού

Δεκαετία 1950 μετά από γάμο στο προαύλιο της εκκλησίας. Όρθιοι : Αριστομένης Κοτσόβολος, Γιάννης Κοτσόβολος, Θανάσης Κοτσόβολος και δίπλα η γυναίκα του, Γιώργης Κοτσόβολος. Καθιστοί μπροστά : Γιώργης Κοτσόβολος ή Φρούτζος, Ανδρέας Μάστορας. Οι νεότερης ηλικίας στο πίσω μέρος δεν μπορέσαμε να μάθουμε ποιοι είναι

Μετά το μυστήριο του γάμου στον ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου οι αναμνηστικές φωτογραφίες έβγαίναν στον προαύλιο χώρο δίπλα στις ακακίες. Στη φωτογραφία βλέπουμε τα αδέρφια (απ' αριστερά): Κοτσόβολο Αθανάσιο, Κοτσόβολο Ιωάννη, Κοτσόβολο Γεώργιο. Η φωτογραφία είναι του έτους 1965

Γάμος Ρουμάνων στο Βλάση. Πρόκειται για τον γάμο του Acristinei Costica και της Alina. Κουμπάροι τους η οικογένεια Λεντούδη. Η οικογένεια Acristinei έμεινε στο Βλάση αρκετά χρόνια

Από παραδοσιακό γάμο στο Βλάση. Η νύφη φτάνει στην εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου με τη συνοδεία μουσικών οργάνων. Νύφη η Στέλλα, κόρη της Βλασαίας Ευγενίας Μάστορα. Ήταν Ιούλιος 2016

Τον πιο πρωτότυπο και εντυπωσιακό τρόπο επέλεξε ο γαμπρός Σπύρος Γαλάζιος για να φτάσει στην εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου. Στόλισε το οικογενειακό τους τρακτέρ και οδηγώντας το ο ίδιος μπαίνει στον προαύλιο χώρο της εκκλησίας. Ειδησιογραφικά το θέμα έκανε τον γύρο της Ελλάδας

Εκδηλώσεις στον προαύλιο χώρο του ναού

Στον προαύλιο χώρο της εκκλησίας της Κοίμησης της Θεοτόκου, αν και μικρός σε έκταση, συχνά γινόντουσαν διάφορες εκδηλώσεις ιδιαίτερα σε εθνικές γιορτές. Κάποιες φορές στις εκδηλώσεις αυτές έστρωναν τραπεζαρίες και έτρωγαν όλοι μαζί και μετά ξεκινούσε γλέντι. Όταν μάλιστα τη δεκαετία του 2000 λειτουργούσε ο Σύλλογος των Απανταχού Βλασαίων είχε πραγματοποιηθεί και πανηγύρι και χρησιμοποιήθηκε ο χώρος που κάλυπτε το προαύλιο της εκκλησίας, το προαύλιο του ελαιοτριβείου και τον δρόμο που υπάρχει μπροστά από τα κτίρια αυτά.

Γλέντι στον προαύλιο χώρο της εκκλησίας τη δεκαετία του 1960. Στη φωτογραφία μπροστά χορεύει ο Στυλιανός Μάστορας και ακολουθούν ο Μιχάλης Αποστολόπουλος, ο Νίκος Αποστολόπουλος και ο Γεώργιος Κακούρης

Η φωτογραφία είναι βγαλμένη την 28η Οκτωβρίου 1970 έξω από την εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση όταν στο Δημοτικό Σχολείο υπηρετούσε δάσκαλος ο Νικόλαος Σπηλιώτης. Οι μαθητές του σχολείου με παραδοσιακές στολές φωτογραφίζονται έξω από την εκκλησία μαζί με τους γονείς τους, τον ιερέα του χωριού Ασημάκη Σπυρίδωνα, τον Πρόεδρο του χωριού Μαρινόπουλο Κωνσταντίνο και τον Γραμματέα της Κοινότητας Μητρόπουλο Αναστάσιο. Στη φωτογραφία διακρίνονται: δεξιά ο ιερέας του χωριού Βλάση Σπυρίδωνας Ασημάκης, ο Κώστας Μαρινόπουλος, ο Γιώργος Κακούρης, ο Κώστας Πετρόπουλος, ο Δημήτρης Κακούρης και ο Ιωάννης Ζάκης. Αριστερά του ιερέα διακρίνονται κατά σειρά: ο Τάσος Μητρόπουλος, η Βούλα Μαρινοπούλου σύζυγος Αθανασίου, η Τασία Θεοδωρακοπούλου σύζυγος Αντωνίου, η Παναγιώτα Κακούρη σύζυγος Δημητρίου και η Μαρία Κοτσοβόλου. Συνήθως μετά τον εκκλησιασμό και τη δοξολογία γινόταν κατάθεση στεφάνου στο μνημείων των Ηρώων που ήταν στο προαύλιο της εκκλησίας, εκφωνείτο πανηγυρικός λόγος από τον δάσκαλο του χωριού ή κάποιο μαθητή και έλεγαν τα ποιήματά τους οι μαθητές. Το απόγευμα γινόταν εκδήλωση με ποιήματα και σκετς στον χώρο του Δημοτικού Σχολείου

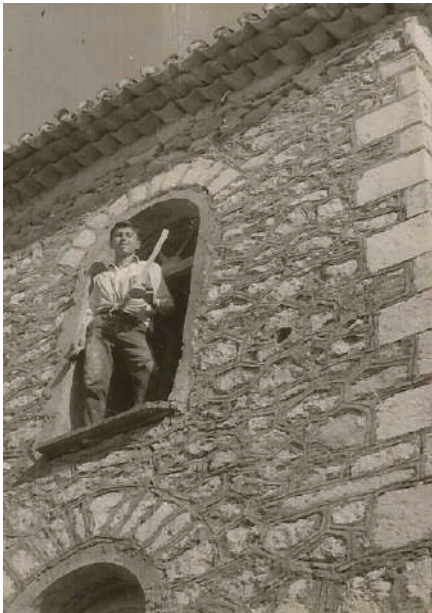

Πανηγύρι στον προαύλιο χώρο της εκκλησίας το έτος 2006 που διοργάνωσε ο Σύλλογος των Απανταχού Βλασαίων. Να πώς περιγράφει την εκδήλωση η εφημερίδα το «Βλάση»: «Η συμμετοχή του κόσμου πέρασε κάθε προσδοκία μας. Τους παραβρισκόμενους διασκέδασε το αθηναϊκό συγκρότημα «Άμα Λάχει» που ήταν προσφορά του δήμου Βουφράδας. Φαγώθηκαν τρεις γουρνοπούλες και καταναλώθηκαν αμέτρητα κουτάκια μπύρα. Ο κόσμος διασκέδασε μέχρι τις πρωινές ώρες και όλοι έμειναν ευχαριστημένοι...»

Γλέντι στο προαύλιο της εκκλησίας της Κοίμησης της Θεοτόκου το έτος 1971. Από δεξιά διακρίνονται οι: Μαρινοπούλου Ζαχαρούλα με μια από τις τρεις κόρες της, Μαρινόπουλος Κωνσταντίνος, Μητρόπουλος Αναστάσιος, Αποστολόπουλος Νίκος, Ασημάκης Σπυρίδων (ιερέας) και Γεώργιος Κακούρης. Αριστερά σε πρώτο πλάνο ο Αλέξης Φουρτούνης.

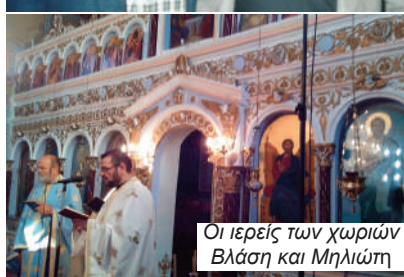
Διάφορο φωτογραφικό υλικό σχετικό με τον ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου και τις θρησκευτικές εκδηλώσεις

Αν είχε φτερά θα νόμιζες ότι ήταν άγγελος Κυρίου που θέλησε να μπει στο Ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου στον Βλάση από το ψηλότερο σημείο του. Κι όμως ήταν ο Χρήστος Ζάκης του Γεωργίου σαν αετός σκαρφαλωμένος στο παράθυρο της εκκλησίας. Μόνο που το βλέπεις μόνο που το σκέφτεσαι σε πιάνει η ψυχή σου...το ύψος δεν είναι ευκαταφρόνητο. Ήταν το έτος 1963 και ο Χρήστος Ζάκης βοήθησε στον ελαιοχρωματισμό του ναού

Ο Χρήστος Λαμπρόπουλος βάπτισε την κόρη του και οι Ζάκης Κώστας, Τάσος Αποστολόπουλος και ο Βασίλης Μανιάτης έχουν πάει στην εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου τη λαμπάδα και τα βαπτιστικά...

Εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής

Τα πρώτα στοιχεία για την εκκλησία της Αγίας Παρασκευής βρίσκονται στα αρχεία των Ενετών και συγκεκριμένα σε έγγραφο του αρχείου Grimani της περιόδου 1696-1700. Τότε που το χωριό βρισκόταν κάτω από την κατοχή των Ενετών. Σύμφωνα με το αρχείο αυτό υπήρχε μικρός ναός ο οποίος είχε δικά του δέκα στρέμματα γης.

Η πρώτη εκκλησούλα που ήταν μικρή και πετρόκτιστη βρισκόταν στο χωράφι του Νικόλα του Ασημάκη και είχε κατασκευαστεί από την οικογένεια των Μαστοραίων. Οι Μαστοραίοι, ερ-

χόμενοι για μόνιμη εγκατάσταση στο Βλάση από την περιοχή της Βαρυμπόμπης Τριφυλίας, αντιμετώπισαν αντιδράσεις από τους υπάρχοντες κατοίκους που είχαν έρθει από το Αρκουδόρεμα Αρκαδίας. Έτσι έχτισαν τα σπίτια τους περιφερειακά του χωριού και ίδρυσαν την ενορία της Αγίας Παρασκευής. Μάλιστα δίπλα στη μικρή εκκλησία υπήρχε και νεκροταφείο. Το 1963 που κατασκευαζόταν ο αγωγός ύδρευσης βρέθηκαν ανθρώπινα οστά.

Ο Λαμπρόπουλος Γεώργιος, Πρόεδρος του Συλλόγου Βλασαίων της Αθήνας πρωτοστάτησε στην ανέγερση του ναού

Ο Κοτσόβολος Ελευθέριος του Βασιλείου (1920-1995) παραχώρησε το οικοπέδο για την ανέγερση του νέου ναού.

Ο μικρός ναός που αντιμετώπιζε στατικά προβλήματα

γκρεμίστηκε και σε μικρή απόσταση κατασκευάστηκε ένας νέος ναός σε οικόπεδο που παραχώρησε ο Ελευθέριος Κοτσόβολος. Την πρωτοβουλία για την ανέγερση του νέου ναού

πήρε ο Γεώργιος Λαμπρόπουλος ο οποίος ήταν και πρόεδρος του Συλλόγου των Βλασαίων της Αθήνας. Ήρθε σε επικοινωνία με τους ομογενείς της Αμερικής, της Αυστραλίας και της Γερμανίας καθώς και με τους Βλα-

σαίους της διασποράς για να εξασφαλίσει την αναγκαία χρηματοδότηση. Μάλιστα, μπόρεσε να δραστηριοποιήσει σ' αυτή την κατεύθυνση τον λαϊκό ιεροκήρυκα Δ. Παναγόπουλο που με δημοσιεύματα στο περιοδικό «Αγία Μαρίνα» συγκεντρώθηκαν, από ευσεβείς χριστιανούς, σημαντικά ποσά χρημάτων. Έτσι κατασκευάστηκε ο νέος ναός και την Κυριακή του Θωμά, το 1975, έγινε και το πρώτο ομαδικό προσκύνημα από Αθηναίους σε εκδρομή που διοργανώθηκε.

Ο παπα-Θόδωρος Μαρινόπουλος και ο ψάλτης Μιχάλης Αποστολόπουλος με τη συνοδεία πλήθους κόσμου περιφέρουν την εικόνα της Αγίας Παρασκευής από το ομώνυμο ξωκλήσι στις 26 Ιουλίου 2005

Την εικόνα της Αγίας Παρασκευής κρατά ο Ηλίας Κακούρης και ακολουθούν ο ιερέας Θεόδωρος Μαρινόπουλος με τον ψάλτη Μιχάλη Αποστολόπουλο καθώς και άλλοι πιστοί. Ήταν το 2006

Η θέση της Αγίας Παρασκευής σε σχέση με το χωριό Βλάση

Στο εσωτερικό του ναού της Αγίας Παρασκευής το 2004 την ημέρα της μνήμης της. Διακρίνονται οι: Νέστορας Γεώργιος, Κακούρης Δημήτρης, Μαρινοπούλου Βούλα, Αποστολοπούλου Στέλλα

Περιφορά της εικόνας της Αγίας Παρασκευής γύρω από την εκκλησία το 2009. Διακρίνονται ο ιερέας Θεόδωρος Μαρινόπουλος, οι ψάλτες Νίκος Κακούρης και Βασίλης Νέστορας καθώς και ο επίτροπος Ηλίας Κακούρης

Ο ιερέας Θεόδωρος Μαρινόπουλος εκτελεί το μυστήριο της Θείας Κοινωνίας σε νεαρά άτομα του χωριού

Μπροστά στην εικόνα της Αγίας Παρασκευής το 2003. Διακρίνονται οι: Δημήτρης Μάστορας, Παναγιώτα Αποστολοπούλου, Θεόδωρος Μυλωνάς, Αργύρης Σαμπαζιώτης και Δημήτρης Κακούρης

Ο Ηλίας Κακούρης κρατά την εικόνα της Αγίας Παρασκευής στη διάρκεια της περιφοράς της και τον ακολουθούν κάτοικοι του χωριού. Ήταν 26 Ιουλίου 2004

Ένα ακόμη στιγμιότυπο από την περιφορά της εικόνας της Αγίας Παρασκευής. Ήταν το 2007

Τον Ιούλιο του 2003 μπροστά στην εικόνα της Αγίας Παρασκευής φωτογραφίζονται ο ιερέας Θεόδωρος Μαρινόπουλος με τον Ηλία Κακούρη, τον Τάσο Κοτσόβολο και τον Γεώργιο Λαμπρόπουλο

Ο ιερέας Θεόδωρος Μαρινόπουλος στον ναό της Αγίας Παρασκευής έχοντας δίπλα του τους ιεροψάλτες Κακούρη Νικόλαο και Βασίλη Νέστορα μαζί με άλλους Βλασάιους

Βλασάιοι έξω από τον ναό της Αγίας Παρασκευής. Διακρίνονται οι: Κωτσόβολος Πέτρος, Κοτσόβολος Γιάννης, Κακούρης Πέτρος, Ρότσος Σούλης, Μαρινόπουλος Σούλης, άγνωστος, Μαρινόπουλος Κωνσταντίνος

Έξω από τον ναό της Αγίας Παρασκευής το 2002. Διακρίνονται Νέστορας Τάσος, Μαρινόπουλος Κωνσταντίνος, Κακούρη Σίτσα και Κοντογιάννη Μαρινοπούλου Γιάννα. Τα νεαρά άτομα είναι άγνωστα σε εμάς

Αγία Παρασκευή 2002. Πιστοί παρακολουθούν τη θεία λειτουργία καθισμένοι σε πάγκο έξω από τον ναό

Μια ακόμη άποψη του Ιερού Ναού της Αγίας Παρασκευής

Το εξωκλήσι του Αϊ-Γιάννη στο Βλάση

Στην κορυφή ενός λόφου, νότια του χωριού Βλάση, δεσπόζει το εξωκλήσι του Αϊ-Γιάννη. Η θέα από εκεί είναι ανεπανάληπτη. Μπορεί κανείς να αγναντέψει όλο τον Μεσσηνιακό κόλπο.

Να θαυμάσει τον Ταύγετο και όλα τα χωριά του κάμπου. Να δει από απέναντι να ξεδιπλώνει το Βλάση στην πλαγιά του δικού του λόφου. Να ανάψει κερί στον Αϊ-Γιάννη και να του ζητήσει τη στήριξή του. Το γραφικό πετρόκτιστο εξωκλήσι το έχτισε το 1950 ο αείμνηστος γιατρός Αντώνης Μάστορας

το εξωκλήσι του Αϊ-Γιάννη έχτισε το 1950 ο γιατρός Αντώνης Μάστορας και η σύζυγός του δασκάλα Μαρία Μαντάγαρη-Μάστορα

του Αθανασίου με τη γυναίκα του, δασκάλα, Μαρία Μαντάγαρη-Μάστορα και ανακαινίστηκε από τους απογόνους του οι οποίοι ουδέποτε σταμάτησαν να το φροντίζουν το 2005. Έφυγαν οι σοφάδες, φάνηκε η πέτρα, έγιναν αρμοί, φτιάχτηκε η σκεπή με καινούργιο βροντάρι, κατασκευάστηκε καμπαναριό, πλακοστρώθηκε με πέτρα περιμετρικά ο εξωτερικός χώρος του ναού, έγιναν οι αναγκαίες παρεμβάσεις στο εσωτερικό του ναού, βελτιώθηκε ο δρόμος που οδηγεί στο ξωκλήσι και πάρα πολλά άλλα που έκαναν το εξωκλήσι και τον προαύλιο χώρο αγνώριστο. Αξίζει να περπατήσει κανείς ως το εξωκλήσι του Αϊ-Γιάννη.

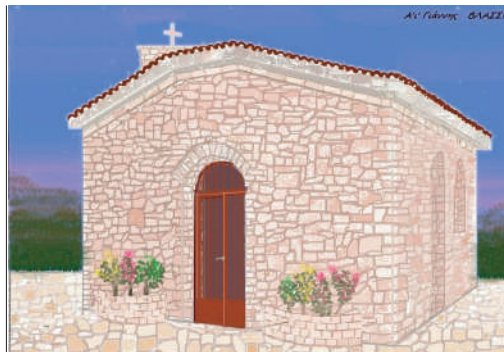
Το εξωκλήσι του Αϊ-Γιάννη στο Βλάση πριν ανακαινιστεί από την οικογένεια των Μαστοραίων το έτος 2005

Το εξωκλήσι του Αϊ-Γιάννη στο Βλάση μετά την ανακαίνιση από την οικογένεια των Μαστοραίων

Το εξωκλήσι Αϊ-Γιάννης όπως φαίνεται από την τοποθεσία Πλιαταράχη

*Το εξωκλήσι του Αϊ-Γιάννη
στο Βλάση σε έργο του Γιάννη
Παπαλάμπρου*

*Μια ακόμη άποψη του
Αϊ-Γιάννη και του προαύλιου
χώρου του*

*Από εκδήλωση του συλλόγου
των Απανταχού Βλασαίων στον
προαύλιο χώρο του Αϊ-Γιάννη
στις 12 Αυγούστου 2007*

*Γλέντι στο εξωκλήσι του Αϊ-
Γιάννη στο Βλάση στις 12
Αυγούστου 2007*

*Από την εκδήλωση του συλλό-
γου των Απανταχού Βλασαίων
στον προαύλιο χώρο του Αϊ-
Γιάννη στις 12 Αυγούστου 2007*

Πλήθος κόσμου από το Βλάση και τα διπλανά χωριά συγκεντρώνεται κάθε χρόνο στο εξωκλήσι του Αϊ-Γιάννη για να τιμήσει τη μνήμη του. Οι φωτογραφίες είναι του έτους 2015

Στη γιορτή της Αγίας Παρασκευής, στο εξωκλήσι που βρίσκεται στο χωριό Βλάση, χρέη κωδωνοκρούστη έκανε, το 2006, ο Περικλής Κακούρης που βλέπουμε στη φωτογραφία

Το εξωκλήσι του Αϊ-Βλάση με το κοιμητήριό του

Ένα περίπου χιλιόμετρο βορειοανατολικά του χωριού Βλάση βρίσκεται το εξωκλήσι του Αϊ-Βλάση καθώς και το κοιμητήριο του χωριού. Το εξωκλήσι του Αϊ-Βλάση πέρασε από διάφορα στάδια. Πριν από το 1960 υπήρχαν στο ίδιο μέρος μια μικρή εκκλησούλα που δεν ήταν δυνατόν να καλύψει τις συνεχώς διευρυνόμενες ανάγκες του χωριού. Έτσι, το εκκλησιαστικό συμβούλιο της εποχής εκείνης κατεδάφισε τον ναό και κατασκεύασε νέο στην ίδια

θέση. Στην ανατολική πλευρά του ναού για πολλά χρόνια λειτούργησε οστεοφυλάκιο το γνωστό σε όλους μας χωνευτήριο. Το 2009 με πρωτοβουλία της προέδρου του Τοπικού Συμβουλίου Βλάση Σίτσας Κακούρη έχοντας και τη συμπαράσταση του Νέστορα Βασιλείου του Αντωνίου και άλλων Βλασαίων κατασκευάστηκε νέο οστεοφυλάκιο στο κοιμητήριο.

Από την εφημερίδα «ΒΛΑΣΗ» του τότε συλλόγου των Απανταχού Βλασαίων διαβάζουμε ότι για την κατασκευή του οστεοφυλακίου διέθεσαν χρήματα οι: Σύλλογος των Εν Αθήναις Βλασαίων 1.040 ευρώ, Αποστολόπουλος Χρήστος 50 ευρώ, Αποστολόπουλος Νικόλαος του Πέτρου 74 ευρώ, Αποστολόπουλος Τάσος του Νικολάου 100 ευρώ, Αποστολόπουλος Μιχάλης του Παναγιώτη 20 ευρώ, Αποστολόπουλος Νικόλαος του Παναγιώτη 50 ευρώ, Αποστολόπουλος Κυριαζής του Πα-

ναγιώτη 50 ευρώ, Αποστολόπουλος Νικόλαος του Ηλία 10 ευρώ, Αποστολόπουλος Κωνσταντίνος του Παναγιώτη 20 ευρώ, Αποστολο-

πούλου Μαρία του Διονυσίου 50 ευρώ, Γαλάζιου Βίκυ σύζυγος Παύλου 70 ευρώ, Θεοδωρακόπουλος Αντώνιος του Παναγιώτη 50 ευρώ, Θεοδωρακόπουλος Γεώργιος του Παναγιώτη 50 ευρώ, Κακούρης Ηλίας του Αντωνίου 50 ευρώ, Κακούρης Παναγιώτης του Νικολάου 160 ευρώ, Κακούρης Πέτρος του Βλάση 50 ευρώ, Κακούρης Δημήτριος του Χρήστου 50 ευρώ, Κακούρης Ασημάκης του Παναγιώτη 50 ευρώ, Κακούρη Μαρία σύζυγος Θεοδώρου 100

Ψυχοπαράσκειο στο κοιμητήριο του χωριού Βλάση. Η μέρα αυτή είναι ιερή, είναι η μέρα των ψυχών όσων έφυγαν απ' αυτόν τον κόσμο και οι Βλασαίοι δίνουν ιδιαίτερη έμφαση σε αυτό. Στη φωτογραφία βλέπουμε τον Μιχάλη Αποστολόπουλο, τον Θεόδωρο Μυλωνά και τον Δημήτριο Μάστορα Ψυχοπαράσκειο να ετοιμάζονται να μοιράσουν τα «μπούλια». Ήταν το 2002.

ευρώ, Κοτσόβολος Βασίλειος του Ελευθερίου 20 ευρώ, Κοτσόβολος Άγγελος του Ιωάννη 50 ευρώ, Κοτσόβολος Κυριάκος του Δημητρίου 85 ευρώ, Κοτσόβολος Ιωάννης του Δημητρίου 50 ευρώ, Λυμπερόπουλος Αναστάσιος 20 ευρώ, Μάστορας Κωνσταντίνος του Θεοδώ-

ρου 50 ευρώ, Μάστορας Αναστάσιος του Ανδρέα 100 ευρώ, Μάστορας Παναγιώτης του Ανδρέα 200 ευρώ, Μυλωνάς Θεόδωρος του Κωνσταντίνου 20 ευρώ, Μαρινόπουλος Ιωάννης του Αθανασίου 50 ευρώ, Μαρινοπούλου Σταυρούλα σύζυγος Αθανασίου 50 ευρώ, Νέστορας Σταυρούλα του Αντωνίου 150 ευρώ, Νέστορας Πέτρος του Αντωνίου 100 ευρώ, Νέστορας Βασίλειος του Αντωνίου 1.200 ευρώ, Παπα-

Το 2009 κατασκευάστηκε το νέο οστεοφυλάκιο που βλέπουμε στη φωτογραφία

λάμπρος Ιωάννης του Γεωργίου 30 ευρώ, Πετρόπουλος Αναστάσιος του Κωνσταντίνου 50 ευρώ, Ρότσος Αθανάσιος 50 ευρώ, Μάστορα-Μανιάτη Σταυρούλα του Αντωνίου 100 ευρώ, Μάστορας Κωνσταντίνος του Αντωνίου 50 ευρώ, Ζάκη Χριστίνα του Ιωάννη 20 ευρώ, Ζάκη Γεωργία του Γεωργίου 50 ευρώ, Ζάκης Θεόδωρος του Ιωάννη 100 ευρώ, Ζάκης Χρήστος 150 ευρώ, Δημούλη Φωτεινή 100 ευρώ, Κοτσό-

βολος Αθανάσιος του Παναγιώτη 50 ευρώ. Τέλος να σημειωθεί ότι κάθε ψυχοπαράσκευο οι γυναίκες του χωριού ετοιμάζουν λειτουργίες και βράζουν σιτάρι για να φτιάξουν τα εσπερινά ή μπούλια όπως αλλιώς ονομάζονται. Αφού τα ετοιμάσουν και χτυπήσει η καμπάνα παίρνουν τα πράματά τους και ξεκινούν για τον Αϊ-Βλάση που βρίσκεται το κοιμητήριο. Βάζουν μέσα στο σακούλι το πρόσφορο κι ένα μαχαίρι και το κρεμάνε στον ώμο. Στο άλλο χέρι κρατάνε το σιτάρι μέσα σε ένα πιάτο. Μέσα στο σιτάρι ρίχνουνε ζάχαρη, σταφίδα, καρύδια, ρόδι και μαϊντανό. Όταν τελειώσει ο παπάς το διάβασμα σε όλα τα μνήματα, αρχίζουν να μοιράζουν τα κουμούτσια και τα μπούλια ο ένας στον άλλο. Η μέρα αυτή είναι ιερή, είναι η μέρα των ψυχών όσων έφυγαν απ' αυτόν τον κόσμο.

Μέχρι το 2009 στην εξωτερική πλευρά της εκκλησίας και μπροστά από το ιερό λειτουργούσε οστεοφυλάκιο το γνωστό σε όλους μας «χωνευτήρι».

Η δυτική είσοδος της εκκλησίας

Το εξωκλήσι του Προφήτη Ηλία

Στον δρόμο που οδηγεί στο κοιμητήριο του Αϊ-Βλάση στο Βλάση σε ένα λόφο με καταπληκτική θέα δεσπόζει το εξωκλήσι του Αϊ-Λια. Χτίστηκε από τον Φώτη Αποστολόπουλο και τον Παναγιώτη Φουρτούνη. Σύμφωνα με στοιχεία που μας είχε παραχωρήσει ο αείμνηστος ιερέας Σπυρίδων Ασημάκης και χρησιμοποιήθηκαν για τη συγγραφή του βιβλίου «Οι ρίζες μας» του Τάσου Αποστολόπουλου το εξωκλήσι του Αϊ-Λια χτίστηκε περίπου το 1934. Όταν άνοιξαν τα θεμέλια του ναού

βρήκαν ανθρώπινα οστά. Σύμφωνα με πληροφορίες που είχε ακούσει από γεροντότερους, στον συγκεκριμένο λόφο, είχαν μεταφέρει και έθαψαν μερικούς αγωνιστές από τη μάχη του Μανιακίου και της συμπλοκής στο Κρυόρεμα.

Αξίζει να σημειωθεί ότι για μεγάλο χρονικό διάστημα όταν γινόντουσαν εκταφές νεκρών στο κοιμητήριο του Αϊ-Βλάση, μετέφεραν τα οστά σε οστεοφυλάκια στον Αϊ-Λια και αργότερα τα έριχναν στο «χωνευτήρι» του Αϊ-Βλάση. Σήμερα το εξωκλήσι δε λειτουργεί, είναι ερειπωμένο και ανήκει σε ιδιώτη κάτοικο του χωριού. Η αναφορά στο εξωκλήσι του Προφήτη Ηλία γίνεται μόνο για ιστορικούς λόγους αφού αυτό σύμφωνα με ανακοίνωση που έκανε στις 13 Αυγούστου 2011 ο εκπρόσωπος τύπου της Ιεράς Μητρόπολης Μεσσηνίας Κώστας Ψυχάρης σε εκδήλωση του Συλλόγου των Απανταχού Βλασαίων με θέμα «Οι Βλασαίοι στο διάβα του χρόνου» το εξωκλήσι έχει περάσει με δικαστική απόφαση σε ιδιώτη.

**Τα εξωκλήσια που
χάθηκαν στο διάβα
του χρόνου**

Σύμφωνα με το αρχείο Grimmani τη χρονιά 1697-1700 στα Βλάση υπήρχαν τέσσερις εκκλησίες κατεστραμμένες. Κανένα άλλο στοιχείο γι' αυτές δεν μπορέσαμε να συγκεντρώσουμε. Εξάλλου έχουν περάσει από τότε τόσοι αιώνες και ο φθοροποιός χρόνος κατέστρεψε τα πάντα στο διάβα του. Ερχόμενοι, τώρα, στον προηγούμενο αιώνα έχουμε στοιχεία από προσωπικές μαρτυρίες γερόντων ότι τρία εξωκλήσια του χωριού Βλάση γκρεμίστηκαν σε άγνωστο χρόνο και δεν αντικαταστάθηκαν. Υπάρχουν, όμως, ενδείξεις και αποδείξεις για την ύπαρξή τους. Εξάλλου οι περιοχές που υπήρχαν τα εξωκλήσια αυτά μέχρι και σήμερα διατηρούν την ονομασία του Αγίου και είναι τα:

Α) Άγιος Θεόδωρος: Υπήρξε εξωκλήσι που για άγνωστους λόγους γκρεμίστηκε, στο κτήμα που κατέχουν σήμερα οι απόγονοι του αείμνηστου Γεωργίου Παπαλάμπρου.

Β) Άγιος Νικόλαος: Υπήρξε εξωκλήσι αφιερωμένο στον Άγιο Νικόλαο κοντά στη θέση «Παλιόβρυση» στο κτήμα που κατέχουν σήμερα οι απόγονοι του αείμνηστου Βλάση Κακούρη.

Γ) Άγιος Αθανάσιος: Προς τιμή του Αγίου Αθανασίου υπήρξε εξωκλήσι εκεί που σήμερα είναι το κτήμα του Τάσου Κοτσόβολου, κοντά στη δεξαμενή που έχει τα τελευταία χρόνια κατασκευαστεί.

**Λοιπό φωτογραφικό
υλικό από εκκλησίες,
εξωκλήσια και θρησκευ-
τικές εκδηλώσεις στο
Βλάση**

Αποψη της βόρειας πλευράς του ναού της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση

Ένα ακόμη στιγμιότυπο που αποθανάτισε ο φωτογραφικός φακός στο εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής

Αρτοκλασία στο εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής στο Βλάση

Πάσχα 2006 στον ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βλάση

Όταν λειτουργούσε ο Σύλλογος των Απανταχού Βλασσιών την ημέρα της μνήμης της Αγίας Παρασκευής γινότανε γλέντι έξω από τον ναό και δίπλα στη βρύση του χωριού

Η εκκλησία της Αγίας Παρασκευής σε σχέση με το χωριό μέσα από ένα έργο του Γιάννη Παπαλάμπρου

Το ουράνιο τόξο «στεφανώνει» την εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου και τα σπίτια του χωριού μια χειμωνιάτικη μέρα το 2015

Η εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου και το παλιό ελαιοτριβείο το οποίο ανήκει σε αυτή

Η φωτογραφία είναι από το εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής το έτος 2016

Μια ακόμη φωτογραφία του ναού της Αγίας Παρασκευής που για πολλά χρόνια ήταν και ξεχωριστή ενορία

Ο Ιερός Ναός της Κοίμησης της Θεοτόκου δεσπόζει στην κορυφή του χωριού Βλάση

Το Δεκαπενταύγουστο που εορτάζει ο ναός της Κοίμησης της Θεοτόκου πραγματοποιείται και η περιφορά της εικόνας στους δρόμους του χωριού Βλάση. Στη φωτογραφία βλέπουμε την εικόνα της Παναγίας να κρατούν οι αδερφές Μαρία και Παναγιώτα Μαρινπούλου

Μεγάλη Παρασκευή στον ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου την ώρα που γίνεται η Αποκαθήλωση του Κυρίου. Νεαρά κορίτσια του χωριού κρατούν το σεντόνι όπου θα διπλώσουν τον Εσταυρωμένο

Η φωτογραφία είναι από το εσωτερικό του ναού της Κοίμησης της Θεοτόκου την ημέρα των «Χαιρετισμών». Τότε σε κεντρικό σημείο του ναού τοποθετείται η εικόνα της Παναγίας κρατώντας στα χέρια της τον Ιησού Χριστό

Μεγάλη Παρασκευή και οι κάτοικοι του χωριού Βλάση έχουν στολίσει τον επιτάφιο. Όλα είναι έτοιμα για το βράδυ που θα ψαλλεί ο «Επιτάφιος Θρήνος» και θα αρχίσει η περιφορά του επιταφίου στους δρόμους του χωριού

Ο ιερέας Θεόδωρος Μαρινόπουλος εισέρχεται στο εξωκλήσι του Αϊ-Γιάννη

Το μικρό αλλά όμορφο καμπαναριό του Αϊ-Γιάννη

Άλλο ένα έργο του Γιάννη Παπαλάμπρου αφιερωμένο στην Αγία Παρασκευή και στο χωριό Βλάση

Το τέμπλο του ναού της Κοίμησης της Θεοτόκου είναι από τα καλύτερα της περιοχής. Ολοκληρώθηκε το 1939

Η Αγία Τράπεζα του ναού της Κοίμησης της Θεοτόκου

Στο εσωτερικό του ναού της Κοίμησης της Θεοτόκου λίγο πριν αρχίσει η Θεία Λειτουργία. Ήταν το 2011

Πιστοί στον προαύλιο χώρο της εκκλησίας της Κοίμησης της Θεοτόκου. Σε πρώτο πλάνο Βασιλική Μητροπούλου και Νούλα Γιαννοπούλου

Εξωκλήσι Αγίας Παρασκευής στο Βλάση. Μόλις έχει τελειώσει και η αρτοκλασία

Η εικόνα της Αγίας Παρασκευής στο εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής στο Βλάση

Έξω από το εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής. Μόλις έχει τελειώσει η λειτουργία. Διακρίνονται οι: Παναγιώτα Αποστολοπούλου, Θεόδωρος Μυλωνάς και Δημήτρης Κακούρης

Η φωτογραφία είναι από το εξωκλήσι του Αϊ-Γιάννη το έτος 2016. Στο βάθος διακρίνεται το χωριό Βλάση. Το εξωκλήσι κατασκευάστηκε από τον γιατρό Αντώνη Μάστορα και δασκάλα τη γυναίκα του Μαρία Μαντάγαρη-Μάστορα

Ιερός Ναός Κοίμησης Θεοτόκου, 14 Ιουνίου 2003. Γάμος της Σοφίας Κακούρη του Νικολάου με τον Χατζαίο Γεώργιο Καραλή του Λυμπέρη. Τη φωτογραφία πήραμε από την εφημερίδα «ΒΛΑΣΗ»

Εξωκλήσι Αγίας Παρασκευής. Ο παπα-Θόδωρος Μαρινόπουλος με το θυμιατό στα χέρια έχοντας δίπλα του τους ψάλτες Κακούρη Νίκο και Νέστορα Βασίλη

Για πολλά χρόνια όταν τελείωνε η λειτουργία στο εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής ο κόσμος πήγαινε στη συνέχεια στο σπίτι του Σταύρου Αλεβίζου όπου οι ιδιοκτήτες πρόσφεραν καφέ και γλυκό

Εξωκλήσι
Αγίας Παρα-
σκευής έτος
2006. Περι-
φορά εικόνας

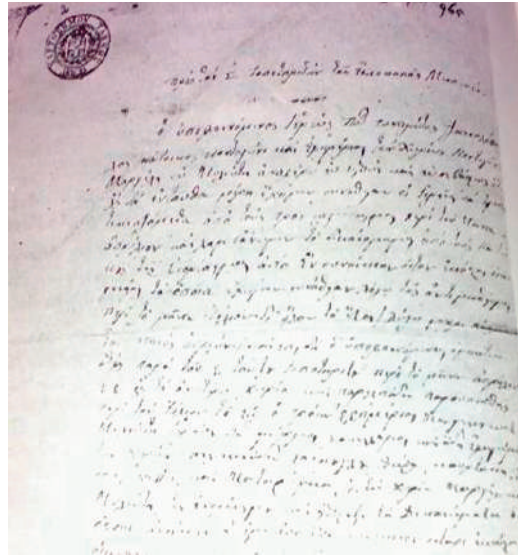
Το εκκλησιαστικό συμβούλιο με τον πρόεδρο του χωριού πρωτοστατούν για την κατασκευή κτιρίου που θα στέγαζε το Δημοτικό Σχολείο Βλάση

Επειδή το Δημοτικό Σχολείο Βλάση δε διέθετε δικό του κτίριο στέγασης το εκκλησιαστικό συμβούλιο του Ιερού Ναού Αγία Παρασκευή πήρε την απόφαση να βάλει τα μισά χρήματα που απαιτούνταν για την κατασκευή του σχολείου μετά από έρανο που θα έκανε και να ζητήσει από τη Νομαρχία Μεσσηνίας τα άλλα μισά. Ζήτησε λοιπόν την άδεια ανέγερσης οικοδομής από τον Νομάρχη Μεσσηνίας. Η ενέργεια αυτή των κατοίκων του χωριού και του εκκλησιαστικού συμβουλίου πήρε και δημοσιότητα. Το παρακάτω κείμενο που φέρει ημερομηνία 2 Ιουλίου 1914 το αλιεύσαμε από την τοπική εφημερίδα «Θάρρος», αναφέρεται στην προσπάθεια ανέγερσης σχολείου στο Βλάση και έχει ως εξής: «Το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον του εν Βλάση ιερού ναού η «Αγία Παρασκευή», αναφέρει, ότι προκειμένου να ανεγερθή κτήριο δημοτικού σχολείου εις το χωρίον, ανήκον εις την εκκλησίαν, οι κάτοικοι είναι πρόθυμοι να βοηθήσουν τον ναόν προσφέροντες δι' εράνου το ήμισυ του απαιτουμένου ποσού. Ακολούθως παρακαλεί τον Νομάρχη, όπως επιτραπή δια τους λόγους τούτους η ανέγερσις του σχολείου». Περισσότερα στοιχεία για το θέμα αυτό θα παραθέσουμε στο κεφάλαιο «Δημοτικό Σχολείο».

Ένα ιστορικό έγγραφο από τον πρώτο ιερέα του χωριού

Το έγγραφο αυτό που συντάχτηκε στις 20 Νοεμβρίου 1846 στο χωριό Κοντογόني από τον ιερέα Παναγιώτη Τσακαλόπουλο εφημέριο των χωριών Κοντογόνη, Μαργέλι και Μηλιώτη (είχε διατελέσει όπως είδαμε και εφημέριος στο Βλάση) στέλνεται στον Τοποτηρητή Μεσσηνίας Π. Παγώνη. Με το έγγραφο αυτό καταγγέλλει τον ιερέα Γεώργιο Σακελλάριο εφημέριο των χωριών Βλάση, Πελεκανάδας, Κουρτακίου, Ζαΐμογλι, Δάρα, Χατζή και Ματαράγκα γιατί πήγε στη δικιά του ενορία και «εμπακίασε», δηλαδή εισέπραξε αντιμισθία που άνηκε σ' αυτόν. Το έγγραφο έχει ως εξής: «Ο υποφαινόμενος ιερεύς παπα-Παναγιώτης Τζακαλόπουλος κάτοικος Κοντογώνι και εφημέριος των χωριών Κοντογώνι-Μαργέλι-Μηλιώτη αναφέρω ευπειθώς και ευσεβάστως ότι στα ενταύθα μέρη έχομεν συνήθειαν οι ιερείς να εμπατικιαζόμεθα από τους προϊσταμένους μας περί τον μήνα Απρίλιον και λαμβάνωμεν το δικαίωμά μας από τους κατοίκους της ενορίας μας από ένα συνοίκιον σίτον εκάστης οικογενείας, τα οποία έχομεν συνήθειαν λόγω της αντιμισθίας μας, περί τον μήνα Ιούλιον δι' όλο το έτος και επειδή ο υποφαινόμενος εμπατικιασθείς παρά του Σ. τούτου Τοποτηρητού περί τον μήνα Απρίλιον ε.έ. στα ανωτέρω χωρία και πάρ' ελπίδα παρουσιάσθη περί τον μήνα Ιούλιον του ε.έ. ο πρώην εφημέριος Μαργελίου και Μηλιώτη ιερεύς Παπά-Γεώργης Σακελλάριος και ήδη εφημέριος

των χωρίων Πελεκανάδα, Ζαϊμογλι, Δάρα, Κουρτάκι, Βλάση, Χατζή και Ματαράγκα, στα χωρία Μαργέλι και Μηλιώτη της ενορίας μου και ήσπραξε τα δικαιώματα τα οποία ανήκον σε εμένα από ένα συνοίκιον σιτάρι εκάστης οικογενείας, συνοίκια, 80, όπου εγώ προφορικάς επρόσφυγα προς την Σεβασμιότητά σας Κύριε Τοποτηρητά και μοι edώκατε και διαταγήν προς τον ειρημένον ιερέα τον ίδιο μήνα Ιούλιον δια να μας τα επιστρέψη αλλ' αυτός δεν υπήκουσε περί τούτο λόγω της προκειμένης σας διαταγής πως του έχει διαταγήν να τα επισπράξει, ενώ δεν έχει κανέν δίκαιον, διότι οι κάτοικοι των ανωτέρω χωρίων πάντοτε κατά την συνήθειαν των τα επλήρωναν τα δικαιώματα προς τον ιερέα των και επειδή ο ειρημένος ιερεύς αδικεί τον υποφαινόμενον διότι ήσπραξε τα δικαιώματά του, δια τούτο θερμώς παρακαλώ τον Σ. Τοποτηρητήν δια να ήθελε πάλιν διατάξει τον ρηθέντα δια να δώση τα συνοίκια των σίτων, τα οποία αυτός ήσπραξε εκ της ενορίας μου και με αδικεί. Τουναντίον και δεν υπακούση της διαταγής υμών να μας δοθή η άδεια παρά της Σεβασμιότητός σας δια νακαταδιώξω μεν δικαστικώς, υποσημειούμαι ευσεβάστως. Ο Ευπειθέστατος Ιερεύς και εφημέριος του χωρ. Κοντογώνι, Μαργέλι και Μηλιώτη. Π. Τζακαλόπουλος, Κοντογώνι 20 10/μβριου 1846».

Ένας μεγάλος Βλασαίος ευεργέτης, ο Αλέξανδρος Νέστορας

Εκείνος που άφησε τη σφραγίδα του στα εκκλησιαστικά δρώμενα του χωριού Βλάση και το έργο του έμεινε στην ιστορία του χωριού με ανεξίτηλα γράμματα ήταν ο Αλέξανδρος Νέστορας του Νικολάου οποίος είναι και ευεργέτης αφού δώρισε και περιουσιακά στοιχεία στην εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου. Ήταν δραστήριο και ικανό άτομο. Θεοσεβής και σεβαστός στους κατοίκους. Ήταν από τους πρωτεργάτες όταν το Βλάση αποδεκατιζόταν από τη θανατηφόρα γρίπη, το 1918, που αναζήτησε τη σωτηρία στην εικόνα του Αγίου Διονυσίου και μαζί με τον ιερέα του χωριού παπα-Ντούβαλη και άλλους Βλασαίους πήγαν στη Ζάκυνθο και έφεραν στο Βλάση την εικόνα του Αγίου. Η πίστη στον Άγιο Διονύσιο ελάττωσε το κακό, η πίστη έσωσε το Βλάση από τον αφανισμό. Επί προεδρίας του είχε πρωτοστατήσει για το κτίσιμο του σχολείου, της εκκλησίας και του ελαιοτριβείου. Το πηγάδι του χωριού είναι δικό του έργο. Θεωρείται και δίκαια από τους ικανότατους και δραστήριους προέδρους με σημαντικότατο έργο στο ενεργητικό του. Ο ίδιος δώρισε, στο τέλος της ζωής του, στην εκκλησία ένα χωράφι που βρισκόταν στη τοποθεσία «Χούνη».

Ο ψάλτης και ιεροκήρυκας Γιώργιος Λαμπρόπουλος

Ο Γεώργιος Λαμπρόπουλος γεννήθηκε το 1913 στο Βλάση. Το 1929 αποφοίτησε από την κατωτέρα και μεσαία εκπαίδευση και από το τότε ελληνικό σχολαρχείο. Κατά τη διάρκεια της φοίτησής του παρακολούθησε και από το αναλόγιο της εκκλησίας την ψαλτική και έγινε ιεροψάλτης συμμετέχοντας στη λατρευτική ζωή της εκκλησίας. Στο Βλάση

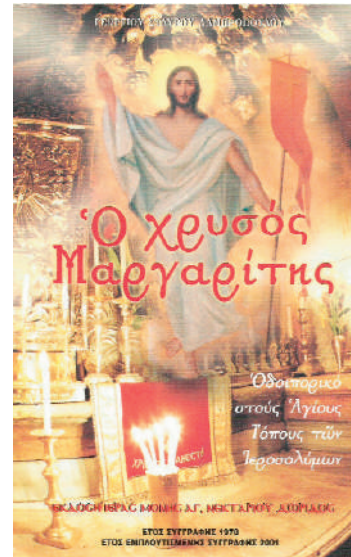
ερχόταν συχνά και έψελνε στον ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου. Συχνότατα κήρυττε τον λόγο του Θεού στους Βλασαίους και από το βήμα της εκκλησίας αλλά και σε διάφορες εκδηλώσεις χρησιμοποιώντας και διάφορα οπτικοακουστικά μέσα της εποχής. Από το 1974 πήγαινε συνεχώς προσκυνητής στους Αγίους Τόπους, στην Ιερουσαλήμ αλλά και στα προσκυνήματα της Παλαιστίνης, του Καΐρου και της Αλεξάνδρειας, διδασκοντας και παρουσιάζοντας τα ιστορικά δρώμενα σ' αυτά τα άγια προσκυνήματα. Μάλιστα το 1996, με προσκυνητές που βρίσκονταν στην Αγία Πόλη δέχτηκε επίθεση από εξτρεμιστές φανατικούς μουσουλμάνους καθώς έβγαινε από το ξενοδοχείο όπου έμενε. Από τα

Γεώργιος Λαμπρόπουλος
(1913-2008)

πρώτα επτά άτομα που βγήκαν από το ξενοδοχείο τα πέντε σκοτώθηκαν, ένας τραυματίστηκε και ο Γεώργιος Λαμπρόπουλος σώθηκε από θαύμα. Ο Γεώργιος Λαμπρόπουλος ήταν ο πρώτος πρόεδρος του Συλλόγου Βλασαίων της Αθήνας. Μεταξύ του πλούσιου έργου του συγκαταλέγεται η κατασκευή του ναού της Αγίας Παρασκευής (έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στην ερανική προσπάθεια συγκέντρωσης χρημάτων) καθώς και η τσιμεντόστρωση πολλών δρόμων του χωριού μας. Τέλος, να αναφέρουμε ότι ο Γεώργιος Λαμπρόπουλος είναι συγγραφέας του βιβλίου «Ο Χρυσός Μαργαρίτης» που είναι ένα οδοιπορικό στους Αγίους Τόπους. Ο ίδιος στη εφημερίδα του Συλλόγου των Απανταχού Βλασαίων «ΤΟ ΒΛΑΣΗ» περιγράφει τα γεγονότα του Καΐρου ως εξής: «1996 – εορτές του Πάσχα εις το Κάϊρον με το πρακτορείον Μυστακίδης «TOURS». Ώρα 8 π.μ. μετά το πρωινό μας εις το Ξενοδοχείον «ΕΥΛΩΡΑ» κατευθυνόμενοι προς το μέρος, όπου ήταν τα λεωφορεία που θα μας μετέφεραν εις Αλεξάνδρειαν, εδέχθημεν επίθεσιν με οπλοπολυβόλα, από φανατικούς εξεστρεμιστάς Μουσουλμάνους, με τον

τραγικόν απολογισμόν 16 θυμάτων και 18 τραυματιών. Το ιστορικόν της επιθέσεως έχει ως εξής: Εγώ ως αρχηγός της αποστολής και παρουσιαστής των

Ο Γεώργιος Λαμπρόπουλος είναι συγγραφέας του βιβλίου «Ο Χρυσός Μαργαρίτης» που είναι ένα οδοιπορικό στους Αγίους Τόπους

ιερών προσκυνημάτων επί τριακονταετίαν, κ. Γ. Λαμπρόπουλος, με άλλους προσκυνητάς, κατευθυνθήκαμε προς το τέλος της πλατείας, όπου ήτο σταθμευμένον ένα πούλμαν. Εκεί εδέχθημεν την επίθεσιν, με τον τραγικόν απολογισμόν ως ανωτέρω γράφω. Μετά το τέλος της επιθέσεως, τρέχοντας εμπήκα στο ξενοδοχείο. Το θέαμα που αντίκρισα δεν δύναμαι να το περιγράψω. Νεκροί και τραυματίες, ιαχές γοηρές, με την αίθουσα της ρεσεψιόν πλήρη αίματος. Στη συνέχεια

Η ζωή και το έργο του παπα-Ντούβαλη

μας επεσκέφθη μια οργάνωση των Αιγυπτίων «Η Συμπαράσταση» όπου ο αρχηγός αυτής μου είπε : «κ. Λαμπρόπουλε, τι πιστεύετε, ότι η επίθεσις έγινε από Αιγυπτίους;». Απάντησις: «Όχι, διότι αι σχέσεις Ελλήνων και Αιγυπτίων είναι φιλικές από την εποχή των Πτολεμαίων. Έπειτα μας προσέφεραν ως δώρον, ένα βάζο με τριαντάφυλλα. Ωρα 8μ.μ. με συνοδεία περιπολικού αναχωρήσαμε δια το αεροδρόμιον. Τελιώνοντας την θλιβεράν αυτήν ιστορίαν, να ευχαριστήσωμεν θερμά, όλο το «Γκρουπ» , τον αρχηγό της Αιγύπτου κ. Μομπάρακ ο οποίος διέθεσε δωρεάν αεροπλάνον δια την επιστροφή μας εις Αθήνας». Ο Γεώργιος Λαμπρόπουλος πέρασε στα ουράνια, στην αυλή του Κυρίου στις 22 Ιουνίου 2008 και η νεκρώσιμος ακολουθία πραγματοποιήθηκε δυο μέρες αργότερα στις 24 Ιουνίου στην Αθήνα.

Όλοι οι ιερείς που υπηρέτησαν τους ναούς στο χωριό Βλάση κατέγραψαν στο ενεργητικό τους πλούσιο έργο όπως προαναφέραμε. Ανάμεσά τους ξεχωριστή θέση κατέχει ο παπα-Ντούβαλης. Ήταν απόγονος του μεγάλου Βλασαίου αγωνιστή του 1821 Κωνσταντίνου Ντούβαλη και έγινε ιερέας του χωριού την περίοδο 1885-1920. Γεννήθηκε στο Βλάση το 1853 και ήταν γιος του Παναγιώτη Ντούβαλη ή Δούβαλη. Το 1885 σε ηλικία 32 χρόνων χειροτονήθηκε ιερέας και τοποθετήθηκε στην ενορία του χωριού Βλάση που μέχρι τότε διακόνευε ο ιερέας Αναστάσιος Νικολόπουλος από το Κοντογόι. Μέχρι την εποχή εκείνη όλοι οι ιερείς του χωριού Βλάση κατάγονταν από άλλα μέρη. Ο παπα-Ντούβαλης ήταν ο πρώτος Βλασαίος που χειροτονήθηκε ιερέας. Ως ιερέας υπήρξε ηγετικό πρόσωπο στην ενορία του χωριού Βλάση, διακεκριμένος πνευματικός παράγοντας, υπηρέτησε με αφοσίωση την ενορία του και αγαπήθηκε ιδιαίτερα από του Βλασαίους ενορίτες και όχι μόνο. Ακόμη και σήμερα οι γέροντες του χωριού μιλούν κολακευτικά για την πνευματική, διδακτική, λειτουργική και κοινωνική προσφορά του παπα-Ντούβαλη. Ο Μητροπολίτης Μεσσηνίας αναγνωρίζοντας το έργο του παπα-Ντούβαλη τον τίμησε με το οφίκιο του Οικονόμου. Στάθηκε στο πλευρό του φτωχού και καταφρονεμένου Βλασαίου. Ήταν παρών σε όλες τις καλές και κακές στιγμές των ανθρώπων του χωριού μας. Όταν η θανατηφόρα γρίπη χτύπησε όπως προαναφέραμε αλύπητα το Βλάση και καθημερινά γινόντουσαν κηδείες ο παπα-Ντούβαλης δεν απελπίστηκε, στράφηκε στον ουράνιο πατέρα, πήγε με μικρή ομάδα Βλασαίων στη Ζάκυνθο και έφερε στο χωριό τη θαυματουργό εικόνα του Αγίου Διονυσίου. Πραγματοποίησε ολονύχτια δέηση και λιτανεία στους δρόμους και στα σοκάκια του χωριού. Η πίστη ελάττωσε το κακό, η πίστη έσωσε το χωριό από τον αφανισμό. Ο παπα-Ντούβαλης είχε πάρει γυναίκα από το Κοντογόι από την οικογένεια των Τσακαλαίων. Με τη γυναίκα του Ζωίτσα απέκτησε τέσσερα κορίτσια και ένα αγόρι. Την Αγγέλω, τη Βασίλω, την Ελένη, την Άννα και τον Παναγιώτη. Το 1916 ο Μητροπολίτης Μεσσηνίας ανέθεσε στον παπα-Ντούβαλη και την ενορία του Μηλιωτίου. Ο ευσεβής και αγαπητός αυτός ιερέας πέθανε το 1920.

Επίλογος

Οι Βλασαίοι, άνθρωποι δραστήριοι και ικανοί, στο πέρασμα του χρόνου φρόντιζαν τους ναούς τους με περίσσια αγάπη και ήταν συνεπείς με τις θρησκευτικές εκδηλώσεις όπως αυτές πηγάζουν μέσα από τους κανόνες της εκκλησίας μας. Δεν είναι τυχαίο ότι μόλις κεραυνός κατέστρεψε την εκκλησία τους, το 1936, αυτοί την ανοικοδόμησαν από την αρχή και την έκαναν πολύ μεγαλύτερη και πολύ καλύτερη. Κράτησαν τις παραδόσεις, τα ήθη και τα έθιμα που κληρονόμησαν από τους προγόνους τους.

